IV.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

I. OBECNÁ ČÁST

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE

1.1 Definice problému

Důvodů pro předložení návrhu zákona je několik. Zejména je jím implementace následujících evropských předpisů do českého právního řádu:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU (dále též „**TD II**“) ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (dále též „**TD I**“) o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
- směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále též „**Omnibus II**“)
- směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 23. července 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce (dále též „**UCITS V**“)

Dalším důvodem je adaptace českého právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (dále též „**CSDR**“). V navrhované novele je také zohledněno Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“). Do tohoto návrhu zákona není transponován čl. 78 odst. 4 UCITS V, jelikož lze předpokládat, že tato otázka (KID) bude

komplexně řešena prováděcím nařízením Evropské komise. Z tohoto důvodu nepovažujeme za nutné ustanovení transponovat do českých zákonů, bylo by to nesystematické.

Navrhovaná novela řeší i harmonizaci správních poplatků v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Jak plyne například ze správní praxe České národní banky, je třeba především sjednotit výši správních poplatků týkajících se řízení o žádostech, některá řízení zpoplatnit nově a některé poplatky vzhledem k jejich irelevanci k aktuálním zněním zákonů v oblasti kapitálového trhu či penzijního spoření zrušit. Výsledkem bude odstranění nejasností, zvýšení právní jistoty a zajištění souladu právních předpisů s potřebami praxe. Část těchto změn je vyvolána analýzou správních poplatku z hlediska jejich souladu s rekodifikací soukromého práva a jinými právními předpisy a navržená změna tedy provádí úkol v bodě 1 části II. usnesení vlády České republiky č. 1087 ze dne 22. prosince 2014 k Analýze jednotlivých správních poplatků uvedených v sazebníku správních poplatků v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, z hlediska jejich souladu s rekodifikací soukromého práva a jinými právními předpisy.

1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále též jen „**návrh zákona**“), novelizuje tyto právní předpisy:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZPKT**“),
2. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZDKT**“),
3. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZISIF**“),
4. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZoSP**“), a
5. zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**ZDP**“)

1.3 Identifikace dotčených subjektů

Mezi tzv. dotčené subjekty, tj. osoby, u kterých je účelné posuzovat dopady jednotlivých variantních kroků, tedy posuzovat přínosy a náklady možných řešení, se řadí především:

- Česká národní banka
- účastníci kapitálového trhu
- investoři
- emitenti cenných papírů
- účastníci řízení před Českou národní bankou

1.4 Popis cílového stavu

Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU, implementace evropských předpisů do českého právního řádu a harmonizace právní úpravy správních poplatků v ZoSP. Novela zákona přispěje k vyšší atraktivitě fondového podnikání a českého kapitálového trhu a zajistí jeho lepší fungování při současném zvýšení ochrany spotřebitele.

1.5 Zhodnocení rizika

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu. Jejím nepřijetím by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ

2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle TD II včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES, novelizuje tři existující evropské regulace. Směrnice si klade za cíl podpořit malé a střední emitenty snížením administrativní zátěže. Ruší například požadavek na uveřejňování mezitímních zpráv statutárního orgánu (§ 119a ZPKT).

Za účelem lepšího dodržování požadavků TD I se její novelou také posilují sankční pravomoci dohledových orgánů. Lhůta pro transpozici uplyne dne 26. listopadu 2015.

a) Diskrece dle čl. 3 odst. 1 TD I ve znění TD II

Nový čl. 3 odst. 1 TD II zakotvuje možnost domovského členského státu stanovit emitentům přísnější požadavky, než stanovuje TD I. V tomto ustanovení je zároveň stanoveno, že členský stát nesmí požadovat, aby emitenti uveřejňovali výroční a pololetní finanční zprávy častěji, než je stanoveno v čl. 4 a 5 TD I.

Platná právní úprava

Původní TD I obsahovala ve svém čl. 3 obdobnou diskreci, která umožňovala domovským členským státům uložit emitentům přísnější požadavky nežli ty, které byly stanoveny touto směrnicí. Domovské členské státy zároveň měly možnost stanovit přísnější požadavky, než které stanovovala směrnice držitelům akcií či fyzickým nebo právnickým osobám v rozsahu, v jakém jsou oprávněny nabývat hlasovací práva, zcizovat je nebo je vykonávat v kterémkoli z případů, nebo jejich kombinaci, stanovených v čl. 10 odst. 1 písm. a) až h) TD I, případně fyzickým či

právnickým osobám, které přímo či nepřímo drží finanční nástroje, ze kterých vyplývá oprávnění nabývat z iniciativy tohoto držitele samotného pomocí formální dohody již vydané akcie, s nimiž jsou spojena hlasovací práva emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. ČR této diskrece nevyužila.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení přísnějších požadavků pro emitenty v ZPKT, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT nebude transponován čl. 3 odst. 1 TD I, a nebudou v ZPKT stanoveny přísnější požadavky pro emitenty.

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků pro emitenty v ZPKT, tj. využití diskrece

Transpozicí čl. 3 odst. 1 TD I do ZPKT by mohla Česká republika požadovat přísnější požadavky po emitentech, avšak nemohla by požadovat častější uveřejňování výročních a pololetních finančních zpráv.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD I.

b) Diskrece dle čl. 3 odst. 1a první pododstavec TD I ve znění TD II

Diskrece domovského členského státu v tomto bodě spočívá v možnosti požadovat po emitentech častější dodatečné uveřejňování pravidelných finančních informací, než je uveřejňování výročních a pololetních finančních zpráv podle čl. 4 a 5 TD I, a to za předpokladu, že je splněno několik ve směrnici stanovených podmínek: dodatečné informace nepředstavují nepřiměřenou zátěž, zejména pro malé a střední emitenty, a obsah dodatečných informací musí být úměrný k okolnostem, které přispívají k investičním rozhodnutím investorům.

Nový čl. 3 odst. 1a třetí pododstavec zavedený TD II zároveň obsahuje diskreci pro domovský členský stát, spočívající v možnosti stanovit povinnost uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, kterou TD I dříve neznala.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 4 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení povinnosti častějšího uveřejňování dodatečných pravidelných finančních informací pro emitenty, tj. využití diskrece

- varianta II – stanovení povinnosti uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi, tj. využití diskrece.
- varianta III – využití diskrece ve formě kombinace variant I a II

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému požadování častějšího uveřejňování finančních informací po emitentech.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece.

Varianta I – stanovení povinnosti častějšího uveřejňování dodatečných pravidelných finančních informací pro emitenty, tj. využití diskrece

Využití této diskrece ovšem vyžaduje, aby domovský členský stát před rozhodnutím o využití diskrece posoudil, zda dodatečné požadavky mohou vést k nadměrnému zaměření se na krátkodobé výsledky a výkony emitentů a zda mohou mít nepříznivý dopad na možnost malých a středních emitentů mít přístup na regulované trhy.

Varianta II – stanovení povinnosti uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi, tj. využití diskrece.

Varianta III – využití diskrece ve formě kombinace variant I a II

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0. Častější dodatečné pravidelné finanční zprávy by znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž pro emitenty, navíc bez výraznějšího přínosu pro investory. Navíc by přísnější právní úprava v České republice mohla vést k odchodu emitentů z české burzy do zahraničí, kde tyto dodatečné požadavky nejsou (tzv. regulatorní arbitráž), což by mělo negativní dopad na konkurenceschopnost České republiky na finančním trhu. Nevyužití diskrece je rovněž v souladu s pozicí uplatňovanou ČR v rámci příprav návrhu TD II, kde podporovala zrušení povinnosti zveřejňovat čtvrtletní zprávy.

c) Diskrece dle čl. 28b odst. 2 TD I ve znění TD II

Článek 28b odst. 2 TD I stanoví, že členské státy zajistí, že jejich správní a právní předpisy umožní pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi v případě porušení čl. 28a písm. b) TD I, který stanoví, že čl. 28b se použije alespoň v případě, kdy fyzická nebo právnická osoba ve stanovené lhůtě neoznámí nabytí nebo pozbytí významné účasti podle vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem provedení článků 9, 10, 12, 13 a 13a TD I. Tímto nesmí být dotčeny pravomoci příslušných orgánů a právo členských států ukládat trestní sankce. Tento nový článek zároveň obsahuje diskreci pro členské státy, která jim umožňuje stanovit pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi jen v případech nejzávažnějších porušení čl. 28b písm. b) TD I. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v TD I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému pozastavení výkonu hlasovacích práv.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – zavedení nového ustanovení v ZPKT, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Nevyužití diskrece by znamenalo, že členský stát nestanoví ve svém právním řádu, že pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi bude stanoveno jen v nejzávažnějších případech porušení povinností, jež budou vyplývat z transpozice čl. 28a písm. b) TD II.

Varianta I – zavedení nového ustanovení v ZPKT, tj. využití diskrece

Využití diskrece by znamenalo, že v ZPKT bude nové ustanovení, které stanoví, že pouze nejzávažnější porušení povinností, jež budou transpozicí čl. 28a písm. b) TD II, budou potrestána.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0. Využití varianty I by znamenalo vyšší náklady a vyžadovalo by definování nejzávažnějších porušení povinností. Snížila by se také motivace k řádnému plnění oznamovací povinnosti.

d) Diskrece dle čl. 28b odst. 3 TD I ve znění TD II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti uložení dodatečných druhů sankcí doplňujících sankce stanovené v TD II, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňované směrnici. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v TD I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec TD II, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v TD II.

Varianta I - stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec TD II, tj. využití diskrece.

Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita mírná varianta I spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč / 1 EUR, ačkoli ve skutečnosti je o něco nižší (k 15. prosinci 2014 byl kurz 27,59 Kč / 1 EUR). Jinak byly do ZISIF transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v čl. 28b odst. 3 TD I ve znění TD II. V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle UCITS V včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

UCITS V je novelou UCITS IV, není však natolik rozsáhlá a zásadní, aby vyžadovala přepracované znění (tzv. *recast*), jako tomu bylo v případě UCITS IV. UCITS V se zaměřuje zejména na problematiku depozitáře, odměňování obhospodařovatelů a sankcí. Obecně se úprava přibližuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů.

U depozitářů jde zejména o zpřísnění pravidel pro subjekty způsobilé vykonávat činnost depozitáře, úpravu ochrany aktiv *UCITS* fondů v případě insolvence depozitáře a posílení odpovědnosti depozitáře. V oblasti odměňování je řešeno vytváření a uplatňování zásad odměňování pro některé pracovníky obhospodařovatele *UCITS* fondů (tzv. „*risk takers*“). Konečně na úseku sankcí se jedná o jejich efektivní harmonizaci, a to včetně trestních sankcí.

Návrh UCITS V byl částečně zohledněn již při přípravě ZISIF, zejména v úpravě depozitářů a odměňování (viz § 665 ZISIF), ale i správního trestání (§ 622 odst. 2 ZISIF). Transpozice UCITS V tak již nevyžaduje zásadní změny ZISIF, s výjimkou harmonizace výše pokut, uveřejňování rozhodnutí a oznamování porušení předpisů. V oblasti odměňování bude UCITS V transponována vyhláškou České národní banky.

a) Diskrece dle čl. 99 odst. 1 UCITS V

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, kdy trestní právo daného členského státu obsahuje trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v UCITS IV.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku fondů kolektivního investování důsledně sledují úpravu v UCITS IV, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel již obsažených v trestněprávních předpisech členského státu.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení pravidel pro správní sankce za porušení UCITS V, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech

Varianta 0 - ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece.

V případě využití diskrece by byly do ZISIF transponovány všechny správní sankce za porušení UCITS V.

Varianta I - stanovení pravidel pro správní sankce za porušení UCITS V, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece.

V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení UCITS V.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, tj. ponechání současného stavu. V některých případech může intenzita porušení povinností hraničit s trestním právem (typicky např. podvody, zpronevěra, tunelování, falšování účetních údajů, manipulace s trhem apod.). Přesto navrhujeme zachovat správní delikty, které jsou již dnes upraveny (např. porušení povinnosti jednat s odbornou péčí), a to jednak z důvodu, že skutková podstata správních deliktů je zpravidla širší než vymezení skutkové podstaty u trestných činů a dále z důvodu, že správní trestání je v oblasti finančního trhu efektivnější. Tím však není nijak dotčena zásada subsidiarity trestní represe (§ 12 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) a zásada *ne bis in idem*.

b) Diskrece dle čl. 99 odst. 7 UCITS V

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňujících sankce uvedené čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v UCITS IV, protože tato oblast prozatím nebyla harmonizována.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku fondů kolektivního investování důsledně sledují úpravu v UCITS IV, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí, protože tuto oblast nijak neharmonizovala.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně stanovení vyšších sankcí a pokut, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Tato varianta znamená, že do ZISIF budou transponovány sankce a výše pokut pouze v rozsahu, v jakém jsou stanovené v článku 99 odst. 6 UCITS V.

Varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně stanovení vyšších sankcí a pokut, tj. využití diskrece.

Toto využití diskrece může mít dvojí podobu, tj. buď by byly stanoveny dodatečné sankce a pokuty nad rámec UCITS V, anebo sankce a pokuty vyšší než je minimální požadavek.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita mírná varianta I spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč / 1 EUR, ačkoli ve skutečnosti je o něco nižší (k 15. prosinci 2014 byl kurz 27,59 Kč/1 EUR). Jinak byly do ZISIF transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v čl. 99 odst. 6 UCITS V. V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

2.3 Návrh možných řešení v případě možné úpravy národní úpravy včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Ministerstvo financí publikovalo v lednu 2014 na svých internetových stránkách tři konzultační materiály. S ohledem na výsledky konzultace (publikovány v červenci 2014) se navrhují následující změny čistě národní úpravy, případně úpravy, kterou právní řád Evropské unie nevylučuje. V některých případech nebyla navržená řešení konzultanty jednoznačně podpořena a z toho důvodu se nenavrhuje žádná změna (v těchto oblastech nedochází ke změně stávajícího stavu a byla tudíž zvolena nulová varianta). Vzhledem k tomu, že nedochází k normativním změnám, se podrobná zpráva o RIA nevyhotovuje. Jedná se o následující oblasti: a) investiční fond jako veřejná obchodní společnost, b) investiční fond jako komanditní společnost na akcie, c) možnost některých investičních fondů nemít depozitáře a d) povinnost České národní banky odůvodňovat rozhodnutí, v nichž se vyhovuje žádosti v plném rozsahu. Současně byla analyzována možnost připustit existenci tzv. *UCITS ETF*, kdy by i standardní fond mohl být uzavřenou akciovou společností nebo uzavřeným podílovým fondem. S ohledem na trvající diskuse se předpokládá legislativní řešení až v další novele. Rovněž teprve budoucí úpravou se očekává zapracování výsledků konzultace ve vztahu k zákonu o dluhopisech.

a) Podfondy investičních fondů majících formu „běžných“ akciových společností a podílových fondů

Platná právní úprava

Současná úprava umožňuje vytváření podfondů pouze akciovým společnostem s proměnným kapitálem, které jsou investičním fondem. Pro využití výhod podfondů je tak nutné vytvořit akciovou společnost s proměnným kapitálem (dále též „***SICAV***“). U jiných právních forem možnost vytvoření podfondů absentuje.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení možnosti vytvářet podfondy i pro „standardní“ akciové společnosti, které jsou investičním fondem, a pro podílové fondy

Varianta 0

Tato varianta představuje zachování stávající právní úpravy.

Varianta I

Varianta I znamená zavedení možnosti vytvářet podfondy jak „standardním“ akciovým společnostem, které jsou investičním fondem, tak i podílovým fondům. Tím se docílí rozšíření produktové nabídky o další právní formy, které jsou ve vyspělých fondových jurisdikcích součástí standardní fondové nabídky. Podfondy by potom mohla vytvářet každá akciová společnost, která je investičním fondem, pokud by údaj o možnosti vytváření podfondů uvedla ve svých stanovách; podfondy by mohl také vytvářet podílový fond, pokud by takový údaj uvedl ve svém statutu. Stanovy a statut by musely obsahovat také pravidla pro vytváření podfondů a další pravidla s podfondy spojená, hlavně v souvislosti s jejich obhospodařováním, prováděním jejich administrace a výplatou zisků. Co se týče akciové společnosti, v ostatním by základní právní režim zůstal zachován, tedy kupříkladu by nebyly odkupovány její akcie, neboť toto obecná úprava akciové společnosti nepřipouští. K jednotlivým podfondům by akciová společnost vydávala různé druhy akcií, když jednotlivé druhy akcií by byly svázány s jednotlivými podfondy, podobně podílový fond by vydával různé druhy podílových listů. Byly by tak využity možnosti, které druhům akcií skýtají ustanovení zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, týkající se druhů akcií.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Navrhovaná změna se setkala s jednoznačně kladným přijetím. Zvolené řešení nepřináší žádné vynucené náklady, větší variabilita podfondů znamená další zatraktivnění fondového podnikání. Z výše uvedených důvodů byla zvolena varianta I.

b) Varianta akciové společnosti s proměnným základním kapitálem

Platná právní úprava

ZISIF zavedl do právní úpravy investičních fondů specifický typ akciové společnosti – akciovou společnost s proměnným základním kapitálem (v zahraničí označována jako *SICAV*). S cílem posílit ještě více atraktivitu českého fondového podnikání se zvažuje rozšíření variability *SICAV*, a to tím, že *SICAV* by nemusel povinně vydávat zakladatelské akcie. Právě povinnost vydávat

zakladatelské akcie může být zbytečnou překážkou bránící rozvoji *SICAV* (např. v předpisy Lucemburska toto umožňují a v případě *UCITS SICAV* je právě varianta *SICAV* bez zakladatelských akcií jedinou možností).

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení varianty *SICAV*, který by vydával pouze investiční akcie

Varianta 0

Tato varianta by znamenala ponechání stávajícího stavu.

Varianta I – Zvažovaná úprava by se týkala právě pouze povinnosti *SICAV* vydávat minimálně dva druhy akcií - zakladatelské a investiční. Charakteristický znak *SICAV*, akcie s právem akcionáře na jejich odkoupení, by zůstal zachován. *SICAV* by tak vydával pouze investiční akcie. Nutně by však musel vydávat alespoň jeden druh akcí, se kterým by byla spojena hlasovací práva. Do obchodního rejstříku by se v případě *SICAV* bez zakladatelských akcí zapisoval údaj o tom, že základní kapitál nemá. Dolní hranice rozpětí, ve kterém *SICAV* vydává a odkupuje investiční akcie, by pak byla i pojistkou vzhledem k automatickému zániku investičních akcí jejich odkoupením, tedy aby nezanikly všechny akcie *SICAV*, případně i pro udržování minimální výše kapitálu. V případě *SICAV* bez zakladatelských akcií by se také neuplatnil § 164 ZISIF. Nová specifická pravidla by se pro takovýto *SICAV* také uplatnila v případě jeho přeměn.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Navrhovaná změna, která by umožnila variantu *SICAV*, který by vydával pouze investiční akcie, se setkala s jednoznačně kladným přijetím. Nevydávat zakladatelské akcie může u některých *SICAV* vést k ekonomicky racionálnějšímu využití zdrojů, zejména u *SICAV* nesamosprávných a takových, které mají silně produktovou povahu a kde zakladatel nehodlá práv spojených se zakladatelskými akciemi využívat a kde rovněž investoři, majitelé investičních akcií, nemají o zakladatelské akcie zájem. Na základě výše zmíněných důvodů byla zvolena varianta I. Zvolené řešení nepřináší žádné vynucené náklady.

c) Povinnost vytváření podfondů v případě akciové společnosti s proměnným základním kapitálem

Platná právní úprava

ZISIF zavedl do právní úpravy investičních fondů specifický typ akciové společnosti – akciovou společnost s proměnným základním kapitálem (v zahraničí označována jako *SICAV*). Zároveň umožnil vytváření podfondů v rámci *SICAV*, ale nestanovil to jako povinnost. Existují tak i *SICAV* se zakladatelskými a investičními akciemi, které podfondy nevytváří, přesto však ZISIF stanovuje, že ke splnění pohledávky věřitele *SICAV* vzniklé v souvislosti s nabýváním majetkových hodnot, které netvoří součást majetku z investiční činnosti této společnosti, nelze použít peněžní prostředky získané vydáváním investičních akcií ani majetkovou hodnotu

získanou prostřednictvím takto získaných peněžních prostředků. I takový *SICAV* tedy nějakým způsobem musí oddělovat majetek získaný upsáním zakladatelských akcií od majetku získaného upsáním investičních akcií. Přesto však při takovémto vnitřním uspořádání mohou vznikat problémy (např. při výpočtu kvalifikovaných účastí, při zdaňování).

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení povinnosti *SICAV* mít alespoň jeden podfond

Varianta 0

Tato varianta by znamenala ponechání stávajícího stavu.

Varianta I – Úprava by znamenala povinnost pro *SICAV* vytvořit alespoň jeden podfond a důsledně tak oddělit majetek získaný upsáním zakladatelských akcií od majetku získaného upsáním investičních akcií.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Navrhovaná změna by znamenala větší právní jistotu pro investory i subjekty jednajícími se *SICAV* bez podfondů a také by znamenala ochranu majetku investorů do investičních akcií. Vyřešila by také praktické problémy, které jsou s existencí *SICAV* bez podfondů spojeny. Pro stávající subjekty by velkou zátěž neznamenala, když existujících *SICAV* bez podfondů je méně než 5 a i tyto existující subjekty již nyní musí vzhledem k výše uvedenému ustanovení ZISIF majetky z investičních akcií a zakladatelských akcií oddělovat. Na základě shora zmíněných důvodů byla zvolena varianta I.

d) Povinnost uveřejnit odůvodnění všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup

Platná právní úprava

Podle platné právní úpravy se uveřejňují jen výroky rozhodnutí, celá rozhodnutí pak pouze v případě, jsou-li zásadní povahy. U správních deliktů podle ZPKT se od 1. 8. 2014 uveřejňují všechna rozhodnutí.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení povinnosti publikace všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup

Varianta 0

Tato varianta by znamenala zachování stávajícího stavu.

Varianta I

Tato varianta by zavedla povinnost publikace všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

S kladnou odezvou ze strany trhu se setkala navrhovaná povinnost uveřejnit všechna pravomocná nebo vykonatelná rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zmiňovaná rozhodnutí by měla být anonymizována, aby nebylo možné poznat, o který subjekt se jedná. Důvodem pro zavedení této varianty je zvýšení transparence, konzistence v rozhodovací praxi a předvídatelnosti rozhodnutí, čímž jsou naplněny základní obecné principy veřejného práva jako zásada právní jistoty či zásada legitimního očekávání. Přínosy daného řešení jsou významné především pro účastníky trhu. Pro Českou národní banku znamená varianta I zvýšené vynucené náklady, přesto lze konstatovat, že celkové přínosy jsou v tomto ohledu vyšší.

3. VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

3.2 Náklady

Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Vliv úpravy se neprojeví na životním prostředí ani na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani sociální dopady. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.

3.3 Přínosy

Hlavními přínosy navrhované úpravy jsou především lepší fungování kapitálového trhu, jeho vyšší atraktivita a posílení ochrany spotřebitele. V konečném důsledku tedy půjde o prorůstové opatření.

3.4 Vyhodnocení variant

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a řada jejích návrhů byla zohledněna. Návrh zákona byl dále konzultován se zástupci odborné veřejnosti, zejména s Asociací pro kapitálový trh.

4. NÁVRH ŘEŠENÍ

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení pro každou navrhovanou změnu je uveden v bodě 2.

5. IMPLEMENTACE DOPORUČENÉ VARIANTY A VYNUCOVÁNÍ

5.1 Vynucování

S ohledem na soukromoprávní povahu právní úpravy se ponechává ochrana ochráněných zájmů pouze soudní moci, zásadně bez zásahů exekutivy.

6. PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE

Přezkum účinnosti a vhodnosti nové úpravy za současného hodnocení dopadů regulace by měl být v souvislosti s vývojem finančního trhu průběžně prováděn Ministerstvem financí jako ústředním orgánem státní správy pro finanční trh. Zohledněny by měly být poznatky nabyté při vlastní úřední činnosti i připomínky dotčených subjektů, zejména pokud jde o praktické dopady na fungování českého kapitálového trhu.

7. KONZULTACE A ZDROJE DAT

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a se zástupci trhu, zejména s Asociací pro kapitálový trh. Národní diskrece a možnosti změn národní úpravy byly konzultovány prostřednictvím několika konzultačních materiálů uveřejněných na internetových stránkách Ministerstva financí.

8. KONTAKTY NA ZPRACOVATELE RIA

JUDr. Karmen Kuchárová
referent oddělení 3501 - Kapitálový trh
Ministerstvo financí ČR
tel.: + 420 257 04 2892
e-mail: karmen.kucharova@mfcr.cz

B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Odůvodnění předložení návrhu zákona a jeho základní charakteristika

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů,
2. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

3. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů,
4. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a
5. zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona obsahuje převážně změny, jimiž se sleduje implementace evropských právních předpisů. Další úpravy dotčených zákonů jsou vyvolány potřebou reagovat na vývoj trhu a reflektují poznatky z praxe. V souvislosti s výkladovými nejasnostmi ohledně některých transpozičních ustanovení je žádoucí normativně precizovat předmětnou úpravu tak, aby bylo vyhověno požadavku na řádnou implementaci evropské legislativy. Z hlediska hlavních důvodů navrhovaných změn lze návrh zákona systematicky rozčlenit do následujících oblastí:

1. TD II

Podstatnou část návrhu zákona představuje transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES.

Tato směrnice si klade za cíl podpořit malé a střední emitenty snížením administrativní zátěže. Ruší například požadavek na uveřejňování mezitímních zpráv statutárního orgánu (§ 119a ZPKT). Za účelem lepšího dodržování požadavků TD I se její novelou rovněž posilují sankční pravomoci dohledových orgánů. Lhůta pro transpozici TD II skončí uplynutím dne 26. listopadu 2015.

2. Omnibus II

Směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). V tomto návrhu zákona je transponována pouze část Omnibus II novelizující článek 5 odst. 4 směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování (dále též „**směrnice o prospektu**“). Zmíněné ustanovení upravuje zpřístupnění konečných podmínek nabídky, které nejsou zahrnuty v základním prospektu ani dodatku emitentem, a jejich sdělení Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy ze strany příslušného orgánu dohledu.

3. CSDR:

Dne 23. července 2014 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (CSDR).

Předmětem CSDR je stanovení jednotných požadavků pro vypořádání obchodů s finančními nástroji v Evropské unii a pravidel organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů. CSDR tak doplňuje stávající regulaci tržních infrastruktur o další regulovanou infrastrukturu, a to infrastrukturu centrálních depozitářů cenných papírů.

Přestože z právní podstaty nařízení plyne jeho přímá použitelnost, je třeba přizpůsobit právní řád České republiky tak, aby nebyl v rozporu s nařízením o centrálních depozitářích cenných papírů. V tomto ohledu zahrnuje předložený návrh zákona nezbytnou změnu ZPKT. Přijetím navrhovaných změn zákonů tak dojde k adaptaci českého právního řádu na CSDR.

V rámci adaptace byla režimu CSDR přizpůsobena i úprava vedení evidencí CP, byla přesněji vymezena centrální evidence a samostatná evidence.

Dále došlo ke sjednocení režimu u centrální a samostatné evidence ohledně možnosti pro zahraniční osobu vést na druhém stupni evidence účty zákazníků (v současnosti bylo toto umožněno pouze v rámci samostatné evidence). Tato zahraniční osoba pak u sebe vede pro své klienty účty vlastníků. Jde o reflexi skutečného stavu věcí, kdy i v rámci centrální evidence reálně existuje více stupňů v řetězci držení než pouze dva stupně, jak předpokládá právní úprava.

Vzhledem k tomu, že sjednocení režimu obou evidencí jen reflektuje současnou praxi a vzhledem k tomu, že dosud byla naprostá většina CP stejně vedena v samostatné evidenci (většina akcií vydaných podle českého práva je listinných na jméno nebo imobilizovaných podle § 93a, evidence vedená ČNB byla též samostatnou evidencí, podílové listy byly – a jsou - vedeny taktéž v samostatné evidenci), nedochází sjednocením obou režimů v tomto ohledu k významným změnám. Již současné právo totiž počítá s tím, že vlastníkem zaknihovaného cenného papíru nutně nemusí být osoba, na jejímž účtu vlastníků je zaknihovaný cenný papír evidován (srovnej § 527 občanského zákoníku).

4. UCITS V

K řádné implementaci evropského práva se vyžaduje, aby byla do vnitrostátního práva zapracována směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 28. srpna 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce. Tato směrnice se zaměřuje zejména na problematiku depozitáře, odměňování obhospodařovatelů a sankcí. Obecně se úprava přibližuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů.

Ve vztahu k depozitářům se jedná zejména o zpřísnění pravidel pro subjekty způsobilé vykonávat činnost depozitáře, úpravu ochrany aktiv *UCITS* fondů v případě insolvence depozitáře a posílení odpovědnosti depozitáře. V oblasti odměňování je řešeno vytváření a uplatňování zásad odměňování pro některé pracovníky obhospodařovatele *UCITS* fondů (tzv. „*risk takers*“). Konečně na úseku sankcí se sleduje jejich efektivní harmonizace, a to včetně trestních sankcí.

Návrh UCITS V byl částečně zohledněn již při přípravě ZISIF, a to především v úpravě depozitářů. V tomto návrhu zákona tedy dojde k transpozici pouze zbývající části UCITS V, která se týká výše sankcí.

5. Harmonizace správních poplatků

Byla provedena celková revize stávající úpravy správních poplatků v ZoSP souvisejících se ZISIF, ZPKT a zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijních fondů. Byly identifikovány některé položky, které již nejsou z důvodu novelizace předpisů relevantní, tyto položky budou vypuštěny. Dále byly identifikovány některé nepřesné formulace (a to i v souvislosti s rekodifikací soukromého práva), které budou v zájmu uživatelského komfortu a právní jistoty zpřesněny.

Správní praxe České národní banky související s aplikací ZISIF pak dále ukázala na některá řízení o žádostech, která dosud nejsou zpoplatněna, i když obdobná řízení o žádostech zpoplatněna jsou, případně již zpoplatněna jsou, ale výše správního poplatku se neopodstatněně liší od výše správního poplatku v obdobných řízeních. Z toho důvodu budou některá řízení nově zpoplatněna a v některých případech bude upravena výše správního poplatku.

6. Procesní otázky

Počátkem roku 2014 vydalo Ministerstvo financí konzultační materiál týkající se procesních otázek na úseku kapitálového trhu, které mají za cíl zajistit posílení principu „*good governance*“, zatraktivnit české právo v této oblasti a usnadnit některá řízení, zejména ta, jež jsou zahajována na žádost. Aplikační praxe v oblasti kapitálového trhu ukázala, že některá ustanovení stěžejních zákonů na úseku kapitálového trhu, tj. ZISIF a ZPKT, která, ač jsou ústavně konformní a jsou v naprostém souladu s jinými zákony, mohou představovat zbytečnou administrativní zátěž pro adresáty zákona. K napravení tohoto stavu a pro zavedení nových mechanismů je inspirací nejen národní úprava některých evropských států, například lucemburská právní úprava kapitálového trhu, ale lze se inspirovat též na nadnárodní úrovni, například tzv. Evropských kodexem řádné správní praxe, publikovaným Ombudsmanem Evropské unie, a Listinou základních práv Evropské unie. V souvislosti s výše zmíněnou veřejnou konzultací dochází k novelizaci ZPKT a ZDKT.

V současné právní úpravě není Česká národní banka povinna vést řízení či jednat navenek v jiném než českém jazyce. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) ve svém ustanovení § 16 odst. 1 upravuje možnost užít jako úřední jazyk i jazyk slovenský, když stanoví, že účastníci řízení mohou jednat a předkládat písemnosti rovněž tomto jazyce. Dle ustanovení § 196 odst. 4 ZPKT je možné po dohodě s Českou národní bankou předkládat dokumenty i v jiném než českém jazyce. Na základě navrhované úpravy dochází ke změnám převážně v řízení o schválení prospektu a v jazycích v jakých je možné uveřejňovat informace, a to tak, že až na vybrané případy bude možné předkládat prospekt a uveřejňovat informace nejen v českém, ale i v anglickém jazyce.

Stávající úprava uveřejňování rozhodnutí České národní banky způsobem umožňujícím dálkový přístup je obsažena v ustanovení § 14 ZDKT. Tato úprava se dle názoru předkladatele zdá být nedostatečná, a proto se navrhuje novelizace zmiňovaného ustanovení

ZDKT. Smyslem navrhované úpravy je zavedení povinnosti pro Českou národní banku spočívající v uveřejňování všech pravomocných nebo vykonatelných rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup i s odůvodněním. Česká národní banka bude mít povinnost uveřejnit veškerá svá rozhodnutí, zejména v licenčních a sankčních řízeních, na svých internetových stránkách.

7. EU Pilot:

Česká republika obdržela v roce 2014 od Evropské Komise vytýkací dopis, jehož obsahem byla žádost Evropské Komise o vysvětlení ve věci nesprávné transpozice směrnice 2010/73/EU, kterou se mění směrnice o prospektu a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu (TD I).

Ministerstvo financí je přesvědčeno, že České republika obě zmiňované směrnice transponovala do svého právního řádu správně a nedopustila se tedy žádného omylu v rámci implementace práva EU. Nicméně v této souvislosti vyvstala potřeba určitá ustanovení zpřesnit a zamezit tak případným výkladovým nejasnostem. Do návrhu zákona je proto zahrnuto několik nepatrných změn, jimiž se normativně precizují ustanovení transponující směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (text s významem pro EHP).

8. Konzultační materiál k ZISIF

Počátkem roku 2014 vydalo Ministerstvo financí konzultační materiál týkající se dalšího legislativního zatraktivnění fondového podnikání. Cílem tohoto konzultačního materiálu bylo představit dílčí témata k eventuálním normativním úpravám ZISIF a získat k těmto úvahám názory a náměty od účastníků trhu, jakož i od odborné veřejnosti. Na základě zmíněné konzultace byly identifikovány dvě oblasti změn k legislativnímu zatraktivnění fondového podnikání, které se setkaly s pozitivním přijetím od účastníků trhu a odborné veřejnosti.

První oblastí změn je zatraktivnění akciových společností s proměnným základním kapitálem. Zde se navrhuje, aby *SICAV* mohly vydávat pouze investiční akcie, zakladatelské akcie by tedy vydávat nemusely. Vytváření podfondů by pak bylo povinné pro všechny *SICAV*. Druhou oblastí změn jsou podfondy investičních fondů, zde se navrhuje umožnit využití tohoto institutu i „standardním“ akciovým společnostem (které jsou investičním fondem) a podílovým fondům, když zatím je využití tohoto progresivního institutu umožněno pouze *SICAV*.

9. Změny v zákoně o daních z příjmu

Navržené změny zejména reagují na změny provedené v ZISIF, tedy zejména rozšíření možnosti vytváření podfondy i na další právní formy investičních fondů. Dále se zrušuje neopodstatněné rozlišování mezi otevřeným a uzavřeným podílovým fondem (a jejich případných podfondů) pro účely zdanění.

10. Posílení práv akcionářů

Navrhovanou změnou v ZKPT dojde k posílení práv akcionářů a ke zjednodušení jejich přístupu k informacím o korporacích, jejichž akcie vlastní.

C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů (TD II, UCITS V a CSDR) do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu, a tím dostát závazkům vyplývajícím z členství v Evropské unii. Nepřijetím návrhu zákona by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie, které by vyvíjelo značný tlak na urychlenou transpozici směrnice.

Návrh zákona si dále klade za cíl zatraktivnění fondového podnikání a zjednodušení procesních otázek v oblasti kapitálového trhu tak, aby předmětná právní úprava odpovídala potřebám praxe a vývoji trhu.

D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Ústavní pořádek České republiky neobsahuje specifické právní normy dopadající na oblast kapitálového trhu. Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti České národní banky zasahovat pouze zákonem.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy), zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 Listiny) a v oblasti správního trestání zásadu *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* (čl. 39 Listiny).

E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské

republiky k Evropské unii, jak bylo publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

Návrh novely se dotýká oblastí, které jsou upraveny následujícími směrnicemi:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepracované znění)
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
- Směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu

(Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy)
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 28. srpna 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012

Shora uvedené směrnice a nařízení s výjimkou TD II, UCITS V a CSDR jsou již do českého právního řádu implementovány platnou právní úpravou. Návrh zákona tato transpoziční ustanovení upravuje ve smyslu aktuálního stavu na kapitálovém trhu, aniž by došlo ke snížení kvality implementace. Nově je do českého právního řádu transponována TD II, část Omnibus II a UCITS V a provádí se adaptace CSDR. Návrh zákona také zohledňuje Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“). Dotčené zákony tak budou po přijetí tohoto návrhu plně slučitelné s právem Evropské unie.

F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky

Z navrhovaného zákona vyplývají zejména v souvislosti s adaptací CSDR zvýšené nároky na dohled nad kapitálovým trhem. Tento zvýšený dohled s sebou přinese nárůst nákladů České národní banky. Naopak lze očekávat případné navýšení příjmů rozpočtu České národní banky, pokud bude ukládat vyšší sankce za porušení ZISIF, než které mohla ukládat dle dosavadní právní úpravy.

Návrh zákona zároveň žádoucím způsobem ovlivní podnikatelské prostředí, zejména pokud jde o navrhované změny v ZPKT a ZDKT v souvislosti se zjednodušením procesních otázek, které budou mít příznivý vliv na rozpočty adresátů zákona a na změny v ZISIF, jež jsou navrhovány na základě veřejné konzultace, jejichž cílem je zatraktivnění fondového podnikání v České republice.

G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace.

K. Zhodnocení dopadů návrhového řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů. Návrh zákona žádným způsobem nemění dosavadní praxi v této oblasti. Návrh zákona není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, ani se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

L. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, Čl. I (Změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodům 1 až 4 (§ 1 odst. 2 a 3 a poznámky pod čarou č. 1, 2, 42, 43, 49, 50 a 51)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odráží skutečnost, že touto novelou se do ZPKT transponuje novela směrnice TD II (2013/50/EU) a směrnice Omnibus II (2014/51/EU). Dále se zohledňuje prováděná adaptace zákona na přímo použitelný předpis EU, a to na nařízení č. 909/2014. Konkrétně se v § 1 odst. 3 jedná o provedení článku 11 CSDR, který ukládá členským státům povinnost určit dohledový orgán odpovědný za udělování povolení a dohled nad centrálními depozitáři cenných papírů. Rovněž se provádí revize výčtu předpisů EU v poznámkách pod čarou.

K bodům 5, 10, 11, 12 a 124 [§ 2 odst. 1 písm. f) a i), § 5 odst. 2, § 9a odst. 3 písm. e) a f), § 9aa odst. 1 a 3, § 9ab, § 9ac odst. 4, § 9ad odst. 1 a 2, § 9ae odst. 1, 2, 3 a 4, § 9af odst. 1 a 2, § 9ag odst. 2 písm. e), § 9ag odst. 3 a 4, § 9aj odst. 1 a 3, § 9ak, § 9al odst. 4, § 9am odst. 1 a 2, § 9an odst. 1 až 4, § 9ao odst. 1 a 2, § 9ap odst. 2 písm. e), § 9ap odst. 3, 4, 6 a 7, § 9ar odst. 1, 2 a 5, § 9as odst. 1, 2 a 4, § 9as odst. 7 úvodní část ustanovení, § 9as odst. 7 písm. a) a b), § 12 úvodní část ustanovení, § 12f úvodní část ustanovení, § 12h písm. a), b), c) a h), § 12i odst. 1 a 2, § 14 odst. 10 písm. b), § 16a odst. 2 úvodní část ustanovení, § 16a odst. 4, § 16d úvodní část ustanovení, § 16d písm. b) a c) body 1, 2 a 3, § 16e úvodní část ustanovení, § 16e písm. b) a c) body 1, 2 a 3, § 24a odst. 2, § 27 odst. 4, § 28 odst. 2 písm. h), § 135a odst. 6, 7 a 8, § 135b odst. 1, § 135b odst. 2, § 135b odst. 3 písm. a), b), c) a g), § 135b odst. 4 písm. c), § 135b odst. 5 písm. a) a b), § 135d odst. 3 písm. d), § 136 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 136 odst. 2 písm. a), § 136 odst. 2 písm. b) a h), § 136 odst. 5 písm. a), b), e) a f), § 136 odst. 6 úvodní část ustanovení, § 136 odst. 6 písm. f), § 136 odst. 7 úvodní část ustanovení, § 137 odst. 3, § 151 odst. 1 písm. d), e), f), j), k), r), s), t), u), z) a za), § 152 odst. 2 písm. e), § 152a odst. 1 úvodní část ustanovení, § 152a odst. 1 písm. b) a c), § 153 odst. 6, § 155c odst. 1 písm. f), § 155c odst. 3 písm. a), § 157 odst. 8 písm. a), b), d), f), h), i), j), k), n), m), o) a q), § 157 odst. 10, § 157 odst. 14 písm. d), § 199 odst. 5 a § 204c odst. 1]

Jedná se o legislativně technické změny, kterými se sjednocuje terminologie používaná zákonem. Dále se jedná se o provedení článku 65 odst. 1 a 2 CSDR. Článek 65 odst. 3 CSDR je duplicitní s článkem 26 odst. 5 CSDR, tudíž není třeba ho provádět.

K bodům 6, 89 až 91, 117, 118 [§ 2 odst. 3 písm. b) a c), § 119 odst. 2 písm. d) bod 2, § 119 odst. 3 a 4, § 127d odst. 2 a poznámkám pod čarou č. 2d, 12e a 17c]

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou dochází k inkorporaci obsahu poznámek pod čarou odkazujících na mezinárodní technické standardy do normativního textu a následné odstranění předmětných poznámek pod čarou. Dále dochází k přesunu odkazu na spřízněnou stranu z ustanovení § 2 odst. 3 písm. c) do § 119 odst. 2 písm. d) bod 2.

K bodům 7 a 155 (§ 2e a § 192c)

Novelizačním bodem dochází k legislativně technické změně a s ohledem na systematiku zákona k přesunu ustanovení. V § 192c se jedná o adaptaci čl. 25a nařízení o ratingových agenturách, pokud jde o určení České národní banky jako odvětvového orgánu dohledu.

K bodům 8, 116 a 159 (§ 10b odst. 2, § 127d odst. 1 a § 199 odst. 2)

V souvislosti s rozdělením stávajícího znění ustanovení § 122 ZPKT na § 122 až § 122b tak, aby odpovídala požadavku Legislativních pravidel vlády na počet odstavců, které má obsahovat ustanovení zákona, dochází k legislativně technické změně, jíž se napravují odkazy v zákoně. A dále v návaznosti na provedené změny vyplývající ze CSDR se zužuje okruh případů, v nichž je Česká národní banka oprávněna vydat vyhlášku.

K bodu 9 [§ 12c odst. 1 písm. a)]

Dochází ke zrušení poslední části věty, neboť kdo vede centrální evidenci, je již vymezeno v § 92.

K bodu 13 [§ 28 odst. 2 písm. h)]

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se napravuje chyba v odkaze.

K bodu 14 (§ 32c odst. 7)

Mezi důvody výmazu vázaného zástupce v dnešní úpravě chybí, že zastoupený ztratil oprávnění. Navrhuje se deregistrace via facti s tím, že uvolněný vázaný zástupce může přejít pod jiného zastoupeného, aniž by musel žádat o deregistraci.

K bodu 15 (§ 34 odst. 1)

Doplněním věty se staví na jisto, že samotné přijetí investičních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu či v mnohostranném obchodním systému se nepovažuje za veřejnou nabídku. Tím není vyloučeno, že veřejnou nabídkou bude další činnost emitenta nebo jiných osob prováděná v souvislosti s přijetím cenného papíru na regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém či další organizované platformy, nebo v souvislosti s obchodováním na těchto trzích.

K bodu 16 [§ 34 odst. 4 písm. a) body 6 a 7]

Jedná se o transpozici čl. 8 odst. 1 písm. a) TD I ve znění TD II. Rozšiřuje se okruh subjektů, na jimiž vydané dluhové cenné papíry se nevztahují ustanovení ZPKT o veřejné nabídce a o prospektu cenného papíru, a to o Evropský fond finanční stability a Evropský stabilizační mechanismus.

K bodu 17 [§ 34 odst. 4 písm. f) bod 1]

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 1 odst. 2 písm. j) pododstavec i) směrnice o prospektu. Původní transpozice stanovovala, že ustanovení ZPKT upravující

veřejnou nabídku a prospekt cenného papíru se nevztahují na dluhové cenné papíry, které nejsou podřízené nebo vyměnitelné. Doplněním specifikace o slovo „prioritní“ dochází k precizaci transpozice výše zmíněného článku směrnice o prospektu.

K bodu 18 [§ 34 odst. 4 písm. j)]

Upřesňuje se transpozice směrnice o prospektu, když definice subjektu kolektivního investování jiného než uzavřeného typu odpovídá v našich podmínkách fondu kolektivního investování (a otevřeným podílovým fondům a *SICAV*), nikoliv pak fondům kvalifikovaných investorů, které získávají svůj kapitál od kvalifikovaných investorů a nikoliv od veřejnosti.

K bodu 19 (§ 35 odst. 3)

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 2 odst. 1 písm. e) směrnice o prospektu. Původní transpozice nezahrnovala spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 20 [§ 35 odst. 4 písm. b)]

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 4 odst. 1 první pododstavec písm. c) směrnice o prospektu. Nepřímou novelou bylo do ustanovení § 35 odst. 4 ZPKT zavedeno, že povinnost uveřejnit prospekt neplatí v případech, kdy dochází k veřejné nabídce cenných papírů na základě schváleného reorganizačního plánu. Tato novelizace byla ovšem provedena v rozporu se směrnicí o prospektu.

K bodům 21 a 126 (§ 36a odst. 3 a § 149e odst. 4)

Stávající úprava ukládá emitentovi povinnost sdělit konečné podmínky nabídky orgánu dohledu domovského členského státu a každému orgánu dohledu členského státu, ve kterém má být cenný papír veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na regulovaném trhu. Jedná se o transpozici čl. 5 odst. 4 směrnice o prospektu ve znění Omnibus II, stanovující, že emitenti musí informovat Českou národní banku o konečných podmínkách uveřejnění prospektu nebo dodatku o prospektu bez zbytečného odkladu po učinění veřejné nabídky, případně musí učinit takové oznámení před počátkem veřejné nabídky, je-li možné takové oznámení učinit. Dosavadní povinnost oznámit konečné podmínky hostitelskému členskému státu a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy nově upravená v ustanovení § 149e odst. 4 ZPKT se přesouvá z emitenta na Českou národní banku.

K bodům 22 až 34, 36, 112 až 115 a 156 (§ 36c odst. 6, § 36g, § 36h odst. 4, § 127c a § 196 odst. 1)

Těmito novelizačními body dochází ke změně ustanovení ZPKT upravujících jazyk prospektu cenného papíru tak, že pro vybraná řízení o prospektu bude možnost použití angličtiny. Nebude se to ovšem vztahovat na případy, kdy dochází k veřejné nabídce cenných papírů pouze v ČR, aniž by došlo k přijetí těchto cenných papírů na evropský regulovaný trh. Dále se v ustanovení § 36g odst. 4 ZPKT mění nesprávná formulace, neboť prospekt je vyhotovován pro účely schvalování prospektu, nikoli pro účely dohledu. Prospekt se bude uveřejňovat v jazyce, v jakém byl schválen (ať už Českou národní bankou nebo orgánem dohledu jiného členského státu). Novelizačním bodem dále dochází ke změně v jazykovém režimu

předkládání dokumentů České národní bance a ke zrušení zmocnění pro Českou národní banku k vydání úředního sdělení, jelikož se toto zmocnění stává obsoletním v kontextu nově navrhované úpravy jazykových režimů.

Z podání žádosti o schválení prospektu nevzniká žádná povinnost, jako tomu je naopak například u povolovacího řízení. Obdobný postup funguje v Lucembursku, jehož úpravou je inspirována i tato navrhovaná změna. Zahájení samotného řízení o schválení prospektu bude nadále vázáno na uhrazení správního poplatku. Zejména s ohledem na skutečnost, že schválení prospektu cenného papíru nezakládá žádná práva a povinnosti, na složitost vypracování podkladu a nikoli nepatrnou výši správního poplatku za schválení prospektu cenného papíru (dle položky č. 66 bod 9 písmeno a), části IV sazebníku, jenž je přílohou k ZoSP, činí 10 000 Kč) nevzniká obava, že by žádost o schválení prospektu mohla podat jiná osoba než ta, která prospekt vyhotovila (§ 36 odst. 6 ZPKT).

K bodu 35 [§ 36h odst. 1 písm. a)]

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 14 odst. 2 pododstavec i) písm. c) směrnice o prospektu tím, že do ustanovení § 36h odst. 1 písm. a) ZPKT, který upravuje seznam osob, na jejichž internetových stránkách je uveřejňován prospekt, se doplňuje možnost, aby byl prospekt uveřejněn i prostřednictvím internetových stránek zprostředkovatele plateb (tzv. *paying agent*).

K bodu 37 (§ 36i odst. 4)

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 9 odst. 4 směrnice o prospektu tím, že dochází k napravení chybného křížového odkazu na ustanovení § 36 odst. 6 ZPKT, který se netýká registračního dokumentu. Tento dokument je definován v ustanovení § 36 odst. 7 ZPKT.

K bodu 38 (§ 60 odst. 5)

Vzhledem k tomu, že CSDR umožní emitentům volný výběr centrálního depozitáře cenných papírů (dále též „**CDCP**“), je nutné zajistit, aby všechny EU CDCP nebo CDCP ze třetích zemí, které jsou uznané evropským orgánem dohledu (ESMA), získaly potřebné informace.

K bodu 39 (§ 87a)

Vzhledem k tomu, že CDCP a ústřední protistrany jako provozovatelé vypořádacího systému mají vlastní úpravu řídicích a kontrolních systémů v CSDR a EMIR, se toto ustanovení zrušuje, jinak by bylo v rozporu s přímo aplikovatelným předpisem.

K bodům 40 (§ 92)

V § 92 odst. 1 je třeba uvést pojem centrální evidence zaknihovaných cenných papírů do souladu s terminologií CSDR. Za centrální evidenci bude považována evidence, kterou vedou CDCP (tuzemský nebo zahraniční s povolením nabízet služby v ČR), a to na účtu emise a na účtech cenných papírů vedených na nejvyšší úrovni (tzv. *top-tier securities accounts*). Část dosud samostatné evidence, kterou vede CDCP, se tak stane součástí centrální

evidence. Dále skončí monopol tuzemského CDCP, neboť zahraniční CDCP může poskytovat podle článku 25 CSDR v ČR stejné služby jako tuzemský CDCP. Vést evidenci podle českého práva u zaknihovaných CP lze tedy (s danými výjimkami) pouze jako centrální evidenci.

Zaknihované cenné papíry vydané podle českého práva je nicméně možné vést i v jiných „centrálních“ evidencích podle zahraničního práva. Jde o provedení článku 49 CSDR, který zakládá právo emitenta umístit emisi i v zahraničním CDCP, který neposkytuje služby na území ČR. Emitent si může vybrat kteréhokoliv CDCP usazeného v EU nebo uznaného ESMA. Tento CDCP, jestliže akceptuje návrh emitenta, pak podle článku 49 CSDR musí požádat svůj domovský orgán dohledu o notifikaci u ČNB v souladu s článkem 23 CSDR. Poté, co je takto notifikován, zahájí daný CDCP poskytování služeb emitentovi.

Pokud jde o změny v § 92 odst. 2 d), § 93 odst. 3 písm. e), zahraniční osoby, jejichž činnost odpovídá činnostem podle písmen a) a b), mohou vést účty pro své klienty v zahraničí podle českého práva, aniž by nabízely služby v ČR. Z toho důvodu je zrušena poslední věta. Obdobně byl upraven i § 94 odst. 5.

Změny v § 92 odst. 2 písm. e) reflektují skutečnost, že CDCP by měly mít možnost být vzájemně účastníky i z hlediska vedení navazující evidence, což jsou nutné předpoklady pro možná propojení mezi CDCP podle článku 50 až 52 CSDR.

Doplněním nových odstavců 3 až 5 v § 92 se zohledňuje skutečnost, že Česká národní banka je CDCP ve smyslu nařízení CSDR, tedy by měla i vést centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů a nikoliv samostatnou evidenci investičních nástrojů. Centrální evidence bude nadále vymezená subjekty, které vedou evidenci CP, tudíž je za centrální evidenci je považována i evidence cenných papírů imobilizovaných podle § 93a, jestliže tuto evidence vede centrální depozitář, zahraniční centrální depozitář nebo Česká národní banka podle českého práva.

V odstavci pátém se staví najisto, že kromě určených výjimek budou všechny zaknihované cenné papíry evidovány podle českého práva pouze v centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů. Tím jde tuzemská úprava nad požadavky nařízení o centrálních depozitářích, což je ale možné, neboť pro evidence CP neobchodovaných na obchodních místech neexistuje unijní úprava.

K bodu 41 [§ 93 odst. 1 písm. b)]

Bylo postaveno najisto, že imobilizované CP jsou vedeny buď v centrální, nebo v samostatné evidenci. Vzhledem k jejich odlišnosti od listinných CP, kdy po imobilizaci mají tyto CP povahu zápisu na účtu (book-entry form), nelze subsumovat tuto kategorii CP pod listinné CP v úschově.

K bodu 42 (§ 93 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Evidence vedená CDCP bude součástí centrální evidence, nicméně CDCP jako provozovatel vypořádacího systému stále má možnost [viz písmeno c)] vést samostatnou evidenci pro listinné cenné papíry, které má v úschově. Jedná se však pouze o vedení listinných cenných papírů v úschově pro účely vypořádání, nikoliv o evidenci imobilizovaných CP; tyto

jsou vedeny CDCP v centrální evidenci. Z tohoto důvodu byl ponechán provozovatel vypořádacího systému, zatímco CDCP byl v návětí vyškrtnut.

Dále osoba vedoucí centrální evidenci bude moci vést v rámci samostatné evidence navazující evidenci na evidenci zahraniční. Tedy nepůjde o centrální evidenci ani evidenci navazující na centrální evidenci. Rozlišujícím znakem jsou nejen nástroje (tedy zejména zahraniční cenné papíry), ale i fakt, že CDCP v tomto případě nevede účet emise ani účty na nejvyšší úrovni. Naopak CDCP je účastníkem v jiném CDCP a přes svůj účet v tomto jiném CDCP umožňuje svým klientům přístup do vypořádacího systému tohoto jiného CDCP (nebo obdobné entity). Například by v samostatné evidenci byla vedena evidence navazující na centrální evidenci vedenou v německém CDCP, kde má český CDCP otevřen účet a u sebe pak vede navazující evidenci pro své klienty.

K bodu 43 [§ 93 odst. 3 písm. e)]

Zahraniční osoby, jejichž činnost odpovídá činnostem podle písmen a), b) a d), mohou vést účty pro své klienty v zahraničí, aniž by nabízely služby v ČR. Z toho důvodu je zrušena poslední věta.

K bodům 44 až 46 [§ 93 odst. 3 písm. f) a g), odst. 4]

CDCP stejně jako zahraniční CDCP má možnost vést i navazující evidenci na samostatnou evidenci, protože CDCP může poskytovat doplňkovou službu úschova upravenou ve směrnici MIFID II.

K bodu 47 (§ 93 odst. 5 a 6)

Odstavec 5 se zrušuje a ustanovení obdobného charakteru (centrální evidence vedená ČNB) se vkládá do části upravující centrální evidenci. Stávající odstavec 6 se přečísluje na odstavec 5.

K bodu 48 (§ 93a odst. 1)

Podle čl. 3 odst. 2 CSDR to musí být výhradně CDCP, kdo vede evidenci emise a následně centrální evidenci pro imobilizované CP obchodované na tzv. *trading venues* (tj. regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém a organizovaný obchodní systém). CSDR tedy jen zúží množinu schovatelů, a tedy text § 93a může zůstat nezměněn, neboť není v rozporu se CSDR.

K bodu 49 (§ 93a odst. 2)

Podle čl. 3 odst. 2 CSDR musí být nástroje obchodované na tzv. *trading venues* povinně v CDCP, tudíž nemohou být vyňaty z úschovy CDCP a lze je nanejvýš dát do úschovy u jiného CDCP.

K bodům 50 a 51 (§ 93a odst. 5)

Jde o provedení článku 49 CSDR (ohledně úpravy imobilizace akcií), který zakládá právo emitenta umístit emisi i v zahraničním CDCP, který neposkytuje služby na území ČR. Emitent si může vybrat kteréhokoliv CDCP usazeného v EU nebo uznaného ESMA. Tento

CDCP, jestliže akceptuje návrh emitenta, pak podle článku 49 CSDR musí požádat svůj domovský orgán dohledu o notifikaci u ČNB v souladu s článkem 23 CSDR. Poté, co je takto notifikován, zahájí daný CDCP poskytování služeb emitentovi. Jde tedy o notifikaci *ex post,* nikoliv *ex ante,* kdy by si emitent mohl vybrat pouze CDCP, který je již notifikován v ČR. Vyžadovat notifikaci *ex ante* by bylo v rozporu se svobodou emitenta zvolit si CDCP, a tím i v rozporu s článkem 49 CSDR.

Z důvodu přehlednosti bylo ustanovení rozděleno na dvě části tak, aby bylo zřejmé, že smlouvy s obchodníkem s cennými papíry nebude možné uzavřít u akcií obchodovaných na tzv. *trading venues* podle MIFID II.

K bodu 52 (§ 94 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že CSDR upravuje podmínky udělení povolení a činnost CDCP, bylo nutné opustit konstrukci, kdy způsob vykonávání činnosti CDCP upravoval provozní řád. Ze zákona budou závazná pouze pravidla pro poskytování informací podle § 115 ZPKT, což je oblast CSDR neupravená. Jinak CDCP bude muset pravidla činnosti stanovit v rámci smluv se svými účastníky.

Dále je stanoveno na jisto, že majetkový účet se zřizuje smlouvou, která je inominátní. Vzhledem k tomu, že právní povaha investičních nástrojů evidovaných na účtu se odvíjí od právní úpravy evidencí aplikované na tom kterém stupni řetězce podle kolizních norem, je vhodné se vyhnout soukromoprávnímu konceptu úschova, se kterým jsou spojena jasně vymezená pravidla ohledně vlastnického práva. Je třeba zachovat flexibilitu pro strany smlouvy, aby si upravily dle zvoleného práva své poměry.

K bodům 53 až 62 a 70 [§ 94 odst. 2 až 7, § 97 odst. 1 písm. c), § 99 odst. 1 a § 115 odst. 1 a 5]

Zákaz pro převod zastavených investičních nástrojů byl dříve upraven v § 110 odst. 4 ZPKT, který je zrušen. Navíc úprava v bývalém § 110 odst. 4 ZPKT nebyla šťastně zvolena, neboť zastavené cenné papíry je třeba blokovat ve prospěch zástavního věřitele na účtu vlastníka. Na účtu zákazníka jsou všechny cenné papíry klientů smíchány dohromady a nelze rozlišit, které cenné papíry jsou zastaveny a v čí prospěch. Původní koncept tak popíral tzv. *fungibility* nepřímo držených cenných papírů, což je základní znak tzv. *indirect holding patterns*. Dále byl v rozporu s obecně uznávaným pravidlem zákazu tzv. *upper-tier attachement*. Do naší právní úpravy byl tak vnesen koncept běžný v jiných systémech držení „*book-entry securities*“, kdy zástavní právo vždy zaniká odepsáním zastaveného CP z účtu vlastníka. Dosavadní úprava podle původního § 110 odst. 4 mohla fungovat pouze v uzavřeném IT systému českého CDCP. Zastavený cenný papír s vyznačenou zástavou nebylo možné převést do jiného IT systému vedení evidence - například klientovi s účtem otevřeným v německém CDCP. Ustanovení § 110 odst. 4 ZPKT tak bylo nefunkční v případě přeshraničních převodů CP. Nově zvolená úprava by měla univerzálně fungovat bez ohledu na to, zda je cenný papír převáděn pouze v rámci tuzemského systému vedení evidence nebo do zahraničí. Toto ustanovení je speciální i vůči úpravě v občanském zákoníku. Ochrana zástavního věřitele byla zvýšena, neboť se nyní může dovolat restituce původního stavu/peněžní náhrady újmy proti osobě vedoucí účet v případě neautorizované transakce.

Změna v § 94 odst. 3 byla učiněna v souvislosti se sjednocením režimu centrální a samostatné evidence. Jde o reflexi skutečného stavu věcí, kdy i v rámci centrální evidence existuje více stupňů v řetězci držení než pouze dva. Přitom klient na třetím stupni má právně velmi slabé postavení, kdy v případě insolvence OCP, který mu vede vlastnický účet na třetím stupni a fakticky zákaznický účet na druhém stupni (ale na jméno OCP), musí prokazovat, že CP jsou jeho, aby dosáhl jejich vynětí z majetku úpadce. Současná změna zlepší postavení klienta alespoň v zahraničí, v budoucnu by ale mělo dojít k zavedení vícestupňové evidence generelně, neboť to odpovídá praxi na finančním trhu.

Výpis z účtu vlastníka je stále možné získat prostřednictvím CDCP nebo jeho účastníka, který má pod sebou navazující evidence. Právní uznání faktické skutečnosti zvýší transparentnost, neboť bude jasné, že skutečný vlastník CP není osoba na druhém stupni. Neměl by být problém smluvně nastavit na každé úrovni řetězce povinnost na žádost informovat o konečných vlastnících CP (informace by byly předávány mezi jednotlivými články řetězce, kdy na vrcholu je CDCP).

Vzhledem k tomu, že sjednocení režimu obou evidencí jen reflektuje současnou praxi, a naprostá většina CP byla stejně vedena v samostatné evidenci (většina akcií vydaných podle českého práva je listinných na jméno nebo imobilizovaných podle § 93a, evidence vedená ČNB byla též samostatnou evidencí, podílové listy byly a jsou vedeny taktéž v samostatné evidenci), nedochází sjednocením obou režimů v tomto ohledu k významným změnám.

Navíc CSDR umožňuje českým emitentům umístit svou emisi kompletně v zahraničním CDCP, kdy navazující účty i pro české klienty mohou být vedeny podle zahraničního práva. Pro kotované CP bude otázku poskytování informací o akcionářích (na žádost emitentů) řešit právě projednávaná novela směrnice o akcionářských právech.

V § 97 a 99 se jedná pouze o legislativně technické úpravy bez věcného obsahu (zavedení obecného pojmu „osoba vedoucí centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů“).

V § 115 se jedná pouze o legislativně technické úpravy bez věcného obsahu (viz výše). I nadále jsou zde ukládány povinnosti všem osobám vedoucím centrální evidenci poskytovat součinnost a informace vymezeným orgánům a institucím. Odkaz na provozní řád, respektive pravidla centrálního nebo zahraničního depozitáře cenných papírů byl zrušen a materie byla přesunuta do § 100 odst. 4 ZPKT.

K bodu 62 (nový § 94a)

Ustanovení je náhradou za zrušený § 111 ZPKT, kdy bylo rozhodnuto přesunout pravidla vedení emise do části úpravy vedení evidencí, kam svou povahou patří.

K bodům 64 až 66 a 73 (§ 95 odst. 1 a 3 a § 99 odst. 3)

Jde pouze o technické úpravy reflektující zrušení provozního řádu u centrálních depozitářů. V případě ČNB byl provozní řád nahrazen pravidly ČNB.
V § 95 odst. 3 byl pak obecně zaveden účastnický princip bez ohledu na to, zda jde o centrální nebo samostatnou evidenci.

K bodu 67 (nový § 95a)

Jedná se o přesun úpravy ze zrušeného § 109 ZPKT, systematicky je doplněn zahraniční CDCP.

K bodu 68 (§ 96 odst. 5)

Jde o doplnění chybějícího organizátora mnohostranného obchodního systému jako osoby oprávněné dávat příkazy k vypořádání, neboť organizátor mnohostranného obchodního systému má povinnost zajistit vypořádání stejně jako organizátor regulovaného trhu.

K bodům 69, 70 a 71 [§ 97 odst. 1 písm. a) a § 98 odst. 1 písm. a)]

Jedná se o doplnění chybějícího organizátora mnohostranného obchodního systému jako osoby oprávněné dávat příkazy k pozastavení výkonu práva vlastníka nakládat s investičním nástrojem, neboť organizátor mnohostranného obchodního systému má povinnost zajistit vypořádání stejně jako organizátor regulovaného trhu.

V § 98 odst. 1 písm. a) jde dále pouze o technické úpravy v souladu s požadavky CSDR, kdy je nutné zajistit, že zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 72 (§ 99 odst. 2)

Novelizované ustanovení nyní zohledňuje skutečnost, že zástavní práva jsou evidována pouze na účtech vlastníků. Je-li účet vlastníka veden v navazující evidenci, CDCP není schopen potvrdit správnost výpisu z navazující evidence, neboť zcela závisí na informacích, které dostane od účastníka. CDCP ověřuje správnost výpisu pouze u účtu vlastníka, který vede pro svého účastníka, kdy z povahy věci může ověřit správnost údajů uvedených na výpise.

K bodu 74 (§ 99a odst. 1)

Doba, po kterou má osoba vedoucí evidenci investičních nástrojů povinnost uchovávat informace, byla sladěna s požadavkem CSDR uvedeným v článku 29 CSDR.

K bodu 75 (nový § 99b)

Ustanovení bylo pouze přesunuto z hlavy II (původní § 102 ZPKT).

K bodu 76 (část osmá nadpis hlavy II)

Jedná se o technickou úpravu odpovídající skutečnosti, že rovněž zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodům 77 a 78 (§ 100 a zrušení § 101 až 111, včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 11 a 12)

Celá část ohledně úpravy CSD byla vyškrtnuta, aby se nevytvářel dvoukolejný režim právních úprav, tj. CSDR a tuzemské úpravy CDCP. Bylo postupováno stejně jako při adaptaci nařízení 648/2012 (EMIR). Části této hlavy, které se týkaly evidencí, byly přesunuty do části

upravující evidence. Zachována zůstala pouze definice CDCP a nově byla zavedena definice zahraničního CDCP. Z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115, nicméně je používán nový termín „pravidla CDCP“.

K bodu 79 (§ 115 odst. 2)

Jedná se pouze o legislativně technické úpravy bez dopadu na věcný obsah zákona.

K bodu 80 (§ 115 odst. 3)

Jedná se o technickou úpravu zohledňující skutečnost, že z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115 ZPKT.

K bodu 81 (§ 117a odst. 2)

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. d) TD I ve znění TD II, který stanovuje speciální pravidlo, pokud jde o úpravu depozitních poukázek (*depositary receipt*).

K bodům 82, 88, 93, 95, 96, 99, 100, 102, 115, 134 a 135 [§ 118 odst. 1, § 119 odst. 1, § 119b odst. 2, § 119c odst. 1 písm. b), § 119c odst. 2 písm. a) a b), § 120 odst. 2, 3 a 5, § 120c odst. 1 a 2, § 127c odst. 4, § 162 odst. 3, 5 a 7]

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I ve znění TD II stanovujícího, co se pro účely výše zmíněné směrnice rozumí pojmem „domovský členský stát“. Po změně TD se rozšiřuje možnost volby referenčního státu. S ohledem na to se zpřehledňuje struktura tohoto ustanovení a více se přibližuje svému předobrazu v TD. Toto ustanovení je ustanovením speciálním vůči obecné úpravě obsažené v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, respektive jeho připravované novely, která bude implementačním předpisem, jímž bude do českého právního řádu transponování nejnovější účetní směrnici. V návaznosti na tuto změnu se provádí úpravy v dalších ustanoveních, v nichž se na § 118 odst. 1 ZPKT odkazuje. Dále na základě čl. 5 odst. 1 TD I ve znění TD II dochází k prodloužení doby, po kterou má být přístupná pololetní zpráva, a to z 5 na 10 let. Dále se prodlužuje doba pro uveřejnění pololetní zprávy, kdy měl emitent původně povinnost uveřejnit pololetní zprávu do 2 měsíců po uplynutí prvních 6 měsíců účetního období. Nově se tato lhůta prodlužuje na 3 měsíce.

K bodu 83 (§ 118 odst. 2)

Na základě transpozice čl. 4 odst. 1 TD I ve znění TD II dochází k prodloužení doby, po kterou má být výroční zpráva veřejně přístupná, a to z 5 na 10 let.

K bodu 84 (§ 118 odst. 3)

Ve smyslu obecné úpravy se stanovuje, že zpráva auditora je součástí výroční zprávy. Touto úpravou se docílí stavu, kdy se bude aplikovat ustanovení odst. 2 tohoto paragrafu bez výjimek. Rovněž se vypouští ustanovení, které stanoví, že zpráva auditora se zveřejňuje v plném znění. Takto naformulovaný text navozuje stav, že je možné zveřejňovat i jakousi

„zkrácenou“ verzi. Tento stav je nežádoucí a z obecné úpravy vyplývá, že zpráva auditora se zveřejňuje, pokud podléhá požadavku na zveřejnění, vždy v rozsahu, ve kterém byla auditorem vypracována. Uplatní se totiž obecná úprava zákona o auditorech, která stanoví náležitosti při vypracování zprávy auditora auditorem.

K bodům 85 a 87 [§ 118 odst. 4 písm. j) a odst. 6]

Tyto body jsou aplikací Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“). Mírně se rozšiřuje rozsah části výroční zprávy dle § 118 odst. 4 písm. j) ZPKT. Vybrané informace pak musí být nově emitentem uveřejněny na jeho internetových stránkách. Tuto povinnost může emitent splnit uveřejněním své výroční zprávy na svých internetových stránkách.

K bodům 86 a 92 [§ 118 odst. 5 písm. k) a l), poznámka pod čarou č. 12c a § 119a]

Článek 6 TD I ve znění TD II stanovuje povinnost uveřejnit v rámci výroční zprávy informaci o platbách vládám (tzv. *country by country reporting*), vykonává-li emitent činnost v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva. Tato povinnost vychází z Iniciativy v oblasti průhlednosti těžebního průmyslu (*Extractive Industries Transparency Initiative*) a z Akčního plánu Evropské unie pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (*Forest Law Enforcement, Governance and Trade*). Cílem regulace je zajistit větší průhlednost plateb odváděných vládám, zejména zabránit vstupu nezákonně vytěženého dřeva na trh Evropské unie. Tato povinnost původně upravená v ustanovení § 118 odst. 5 písm. l) ZPKT byla přesunuta do samostatného ustanovení § 119a ZPKT. Zároveň v souvislosti s transpozicí čl. 3 odst. 1 výše zmiňované směrnice dochází ke zrušení požadavku na uveřejňování mezitímních zpráv v původním znění ustanovení § 119a ZPKT. Důvodem pro tuto změnu je skutečnost, že Česká republika využila diskrece, která umožňuje členským státům nepožadovat od emitentů uveřejňování jiných zpráv, nežli výroční finanční zprávy a pololetní finanční zprávy. Toto ustanovení je ustanovením speciálním vůči obecné úpravě obsažené v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, respektive jeho připravované novely, která bude implementačním předpisem, jímž bude do českého právního řádu transponování nejnovější účetní směrnici.

K bodům 94 a 97 (§ 119b odst. 3 a § 119c odst. 3)

TD II zrušuje povinnost emitenta cenných papírů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, uveřejnit nové úvěrové emise a k nim vztahující se záruky či zajištění. Tato povinnost je ve stávající úpravě ZPKT promítnuta do § 119b odst. 3, jenž dále navazuje na § 119c odst. 3 ZPKT. Zmíněná ustanovení se z tohoto důvodu zrušují.

K bodu 98 (§ 120 odst. 1)

Jedná se o transpozici čl. 19 odst. 1 TD I ve znění TD II, která zrušuje povinnost emitenta oznámit změnu své zakládací listiny nebo stanov svému orgánu dohledu a organizátorovi regulovaného trhu, na němž jsou jím vydané cenné papíry přijaty.

K bodu 101 (§ 120 odst. 7 a 8)

Nově se zavádí povinnost emitenta informovat osoby vedoucí centrální evidenci zaknihovaných CP o tzv. *corporate actions*. Osoba vedoucí centrální evidenci pak tyto informace zveřejní nebo o nich informuje své účastníky. Tato úprava by měla posílit práva akcionářů a zjednodušit celý proces získávání informací o korporátních událostech, které by měly nyní začít proudit od vrcholu řetězce držení daných CP až k jejich vlastníkům. Úprava je v souladu s tzv. *market standards*, kdy zejména pro zahraniční investory to bude znamenat posun směrem k běžné úrovni fungování, na kterou jsou zvyklí.

K bodu 103 (§ 122 odst. 1)

Stávající úprava postrádá povinnost oznámit podíl k okamžiku přijetí na regulovaný trh a neposkytuje tak obrázek o výchozí situaci ve společnosti. Oznamovány jsou jen změny, a tedy osoby s původním podílem zůstanou z pohledu obchodních podílů utajeny. Tato informace by měla být v prospektu, ale tam je uvedena jen, pokud je zpracovateli prospektu známa, a navíc není dostupná v systému pro evidenci podílů na hlasovacích právech, což ztěžuje vyhledání informace a snižuje vypovídací hodnotu systému pro uveřejňování podílů. Z těchto důvodů je navrhována změna, jejímž cílem je zvýšení transparentnosti.

K bodu 104 (§ 122 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu sjednocující terminologii novelizovaného ustanovení s ostatními ustanoveními ZPKT.

K bodům 105 a 106 [§ 122 odst. 2 písm. h) a i)]

Jedná se o transpozici čl. 13 odst. 1 TD I ve znění TD II upravující požadavky na oznamování podílů na hlasovacích právech upravené v ustanovení § 122 odst. 2 ZPKT. Nově se do podílu na hlasovacích právech emitenta budou započítávat i hlasovací práva z investičních nástrojů, z nichž na základě smlouvy osobě uvedené v ustanovení § 122 odst. 1 ZPKT svědčí právo nabýt akcie nebo obdobné cenné papíry s hlasovacími právy či právo se rozhodnout, že takového akcie nebo obdobné cenné papíry nabude. A dále se budou započítávat i nástroje, které v sobě neobsahují „právo“, ale ekonomicky zajišťují nebo usnadňují nabytí akcií.

K bodu 107 (§ 122 odst. 3)

Jedná se o transpozici čl. 12 odst. 2 TD I ve znění TD II, kterým se stanoví, že oznámení o dosažení, překročení nebo snížení podílu podle § 122 odst. 1 ZPKT se provede neprodleně, nejpozději však do 4 pracovních dnů.

K bodům 108 až 110 (zrušení § 122 odst. 7 až 17 včetně poznámky pod čarou č. 13a a nové § 122a až § 122c včetně poznámky pod čarou č. 52)

Dochází k rozdělení stávajícího znění ustanovení § 122 ZPKT na § 122 až § 122b ZPKT tak, aby odpovídala požadavku Legislativních pravidel vlády na počet odstavců, které má obsahovat ustanovení zákona. Zároveň dochází ke změně stávajícího ustanovení § 122a ZPKT, který se nově označuje jako § 122c. Těmito novelizačními body zároveň dochází

k transpozici čl. 9 odst. 6a a čl. 13 odst. 1a TD I ve znění TD II, kdy do stávajícího zmocnění k vydání vyhlášky Českou národní bankou se doplňuje skutečnost, že vyhláška bude nově upravovat i způsob výpočtu hlasovacích práv. Dále se zavadí nový odstavec 6 v § 122b ZPKT, na jehož základě se nebudou započítávat do oznamovacích povinností o hlasovacích právech podíly na hlasovacích právech z cenných papírů nabytých při zpětném odkupu nebo při cenové stabilizaci investičního nástroje za podmínek stanovených nařízením Komise (ES) č. 2273/2003, a to v případě, že osoba, která dané cenné papíry nabyla, nevykonává hlasovací práva či jinak nezasahuje do řízení emitenta.

K bodu 111 (§ 123)

Stávající znění § 123 je transpozicí čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I a čl. 2 prováděcí směrnice k TD I (směrnice 2007/14/ES). Návrh revize TD I přichází s vyjasněním a upřesněním pravidel, podle nichž se určí domovský členský stát. Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I ve znění TD II upravujícího volbu členského státu Evropské unie emitentem.

K bodu 119 [§ 135 odst. 1 písm. p)]

Jde o provedení článku 4 odst. 1 a 2 CSDR a článku 11 CSDR.

K bodu 120 [§ 135 odst. 1 písm. y)]

Odstraňuje se odkaz na rušené ustanovení.

K bodu 121 [§ 135 odst. 1 písm. za)]

V souladu s požadavky čl. 25a nařízení o ratingových agenturách se doplňují dohlížené osoby.

K bodu 122 [§ 136 odst. 1 písm. m) a n)]

V písmenu m) se jedná o provedení článku 63 odst. 2 CSDR s tím, že článek 63 odst. 2 písm. d) CSDR odpovídá věcně ustanovením písmen § 136 odst. 1 písm. c) a d) ZPKT, peněžité sankce podle článku 63 odst. 2 písm. e) až g) CSDR jsou řešeny v § 164 a 166 ZPKT.

Doplnění písmene n) představuje transpozici TD II, která vyžaduje, aby měl orgán dohledu mimo jiné možnost za vybrané správní delikty uveřejnit informaci o povaze příslušného protiprávního jednání a o osobě, která takto jednala.

K bodům 123, 132, 133, 139 a 141 [§ 136 odst. 4, § 161 odst. 1, 2, 5 a 6, § 164 odst. 1 písm. m) až y) a § 164 odst. 3 písm. c) a d)]

Správní delikty CDCP jsou upraveny v CSDR, primárně v článku 63 CSDR. Dále se doplňují delikty v návaznosti na čl. 25a nařízení o ratingových agenturách.

K bodu 125 (Nadpis dílu 10 části desáté hlavy I)

Novelizačním bodem dochází k upřesnění nadpisu dílu desátého ZPKT tak, aby lépe odpovídal obsahu tohoto dílu. Česká národní banka na základě ustanovení § 149d ZPKT

informuje Evropskou komisi i Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, nikoli pouze Evropskou komisi.

K bodu 127 (§ 153 odst. 6)

Novelizačním bodem dochází k napravení zjevné chyby v psaní obsažené ve stávajícím textu ustanovení zákona.

K bodu 128 (nadpis Hlavy III části desáté)

Tímto novelizačním bodem dochází ke zpřesnění formulace nadpisu Hlavy třetí, neboť pod pojem správní delikt lze v širším slova smyslu subsumovat i přestupek.

K bodům 129 až 131, 136 až 138, 140, 142, 150 až 152 [§ 157 odst. 14 písm. d) a e), § 162 odst. 9 písm. b), § 162 odst. 10 a 11, § 164 odst. 1 písm. d), § 164 odst. 3 písm. a), § 164 odst. 5 a 6, § 166 odst. 1 písm. b), d) a e), § 166 odst. 5, § 167 odst. 11 písm. c) až e)]

Jedná se o změny, jimiž se provádí transpozice sankcí vyžadovaných TD II. Na základě této směrnice musí mít orgán dohledu možnost uložit za porušení uvedených povinností právnickou osobou pokutu do 10 000 000 EUR, do výše 5% celkového ročního obratu právnické osoby podle její poslední řádné účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky nebo do výše dvojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto deliktu, lze-li výši neoprávněného prospěchu zjistit. V případě fyzické osoby je horní hranice pokuty snížena na 2 000 000 EUR. Členské státy mají možnost stanovit vyšší horní hranici pokuty, nikoli však nižší. Výše sankcí koresponduje současnému evropskému trendu ve správním trestání, jenž směřuje k co nejvyšším horním limitům sankcí. Možnost uložit takto vysoké pokuty ovšem ještě neznamená, že orgán dohledu bude ukládat sankce za porušení transpozičních ustanovení v jejich horní výši, a to i s ohledem na skutečnost, že Česká národní banka již nyní dle stávající právní úpravy uděluje sankce za porušení ZPKT spíše při jejich dolní hranici. Z dohledové praxe je jasně patrné, že Česká národní banka postupuje v souladu s právním řádem ČR a nikterak nezneužívá správního uvážení, a tedy nedochází k porušení jejich zákonných povinností ani k nespravedlivé a nepřiměřené aplikaci práva.

Dále se upravují odkazy v návaznosti na změny provedené v § 122.

K bodům 143 až 146 [§ 166 odst. 1 písm. b), d) a e) a § 167 odst. 1]

Jedná se o legislativně technické změny reflektující novou systematiku zákona.

K bodu 147 [§ 166 odst. 1 písm. j) až y)]

V rámci adaptace nařízení o ratingových agenturách se doplňují delikty.

K bodům 148 až 149 (§ 166 odst. 3)

Jde o provedení článku 63 odst. 2 písm. e) a g) CSDR.

K bodu 153 (§ 192 zrušení odstavců 8 až 10)

Ustanovení § 192 odst. 8 až 10 ZPKT se zrušují pro jejich duplicitu s ustanovením §14 ZDKT.

K bodu 154 (nadpis části jedenácté)

Jedná se o technickou úpravu odpovídající skutečnosti, že rovněž zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 157 (§ 196 odst. 4)

Novelizačním bodem dochází k rozšíření počtů jazyků, v nichž je možné předkládat písemnosti České národní bance, aniž by bylo potřeba předkládat jejich úředně ověřený překlad do jazyka českého, případně žádat Českou národní banku o umožnění předložení v originálním znění.

K bodu 158 [§ 198a odst. 1 nové písmeno f)]

Jedná se o provedení článku 62 odst. 1 CSDR.

K bodu 160 (§ 202a odst. 3)

Jedná se o technickou úpravu zohledňující skutečnost, že z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115 ZPKT.

K části první, Čl. II (Přechodná ustanovení)

K bodu 1

Tento bod přechodných ustanovení stanovuje, na které výroční zprávy se vztahuje ustanovení § 118 odst. 2 ZPKT ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a na které pololetní a konsolidované pololetní zprávy se nevztahuje povinnost emitenta zabezpečit, aby byly veřejně přístupné po dobu nejméně 10 let.

K bodu 2

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) bodu iii čtvrtého pododstavce TD I ve znění TD II. Stanovuje se počátek běhu lhůty podle ustanovení § 123 odst. 3 ZPKT ve znění účinném po nabytí účinnosti tohoto návrhu zákona na 27. listopadu 2015 v případě, že jde o emitenty, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 3

Emitenti, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, na které se nevztahuje ustanovení § 123 odst. 3 ZPKT, budou muset do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 90 tohoto zákona splnit povinnosti podle ustanovení § 123 odst. 2 ZPKT.

K bodu 4

Jedná se o transpozici čl. 8 odst. 4 TD I ve znění TD II, podle něhož se povinnosti ohledně výroční zprávy a pololetní zprávy nepoužijí na emitenty vydávající výhradně dluhové cenné papíry, jejichž jednotková jmenovitá hodnota činí nejméně 50 000 EUR, nebo v případě dluhových cenných papírů denominovaných v jiné měně než euro, jejichž jednotková jmenovitá hodnota je k datu emise rovnocenná alespoň 50 000 EUR, přičemž tyto investiční nástroje již byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu v EU přede dnem 31. prosince 2010 a dosud nebyly splaceny.

K bodu 5

Jde o provedení článku 69 odst. 4 CSDR.

K bodu 6

Tato změna souvisí se změnou provedenou v § 34 odst. 4 písm. j) ZPKT a § 188 ZISIF. Umožňuje se dobrovolné splnění povinnosti vyhotovit prospekt pro případy, kdy by jinak vyhotovení prospektu postrádalo smysl, protože veřejná nabídka (resp. přijetí k obchodování) již proběhlo v minulosti.

K části druhé, Čl. III (Změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů)

K bodům 1 a 2 [§ 7 písm. b) a poznámka pod čarou č. 1]

Úpravou se odstraňuje technický nedostatek a zároveň se aktualizují právní předpisy uvedené v poznámce pod čarou č. 1.

K bodům 3 a 4 [§ 7 písm. d) a poznámka pod čarou č. 37]

Napravuje se opomenutí skutečnosti, že kromě adaptace českého právního řádu na nařízení č. 909/2014, která se provádí tímto zákonem, byl zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu v minulosti adaptován rovněž na nařízení č. 648/2012 (EMIR).

K bodu 5 (§ 8 odst. 3)

Novela vypouští větu první tohoto ustanovení, neboť je duplicitní vůči § 7 až 10 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**kontrolní řád**“), které podrobně upravují povinnost součinnosti a další práva a povinnosti kontrolovaných, kontrolujících a povinných osob. Jedná se o normativní precizaci ustanovení v zájmu zvýšení právní jistoty adresátů normy s ohledem na aplikaci příslušného správního deliktu a přestupku.

K bodu 6 (§ 8 zrušení odstavce 4 a přečíslování odstavců 5 a 6)

Novela zrušuje tohoto ustanovení, neboť je duplicitní vůči § 3 a 5 kontrolního řádu, které upravují úkony předcházející kontrole a zahájení kontroly.

K bodu 7 (§ 8 odst. 4 a 5, dříve odst. 5 a 6)

Novelizační bod stanoví najisto, že Česká národní banka při výkonu kontroly nad osobami, u kterých je důvodné podezření, že provádějí činnosti vyžadující povolení nebo souhlas bez takového povolení nebo souhlasu, a u osob pověřených obchodníkem s cennými papíry nebo penzijní společností, postupuje podle kontrolního řádu. Zároveň novela vypouští ustanovení upravující povinnost součinnosti takových osob, neboť tato povinnost plyne již z kontrolního řádu.

K bodům 8 až 10 (§ 9a až 9d)

Novela upustila od institutu pořádkových pokut a v souladu s terminologií kontrolního řádu zavedla koncepci správních deliktů a přestupků. Horní hranice pokut stanovená tímto zákonem je oproti kontrolnímu řádu vyšší z důvodu, že pokuty za hmotněprávní delikty jsou s ohledem na požadavky práva Evropské unie velmi vysoké (v řádu milionů až stovek milionů korun). Postihnout nesoučinnost relativně nízkou pokutou podle kontrolního řádu by mohlo vést kontrolované osoby ke snaze neposkytnout dostatečnou součinnost, aby se tak vyhnuly vysoké pokutě za nedostatky, které by řádně provedená kontrola odhalila.

Do § 9d bylo vloženo ustanovení, které vylučuje použití § 15 až 17 kontrolního řádu, neboť zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu nově obsahuje ustanovení vlastní.

K bodu 11 (§ 13 odst. 6)

Jedná se o provedení článku 49 odst. 1 CSDR požadujícího po členských státech, aby zajistily publicitu právních předpisů v oblasti práva obchodních korporací, což by mělo emitentům usnadnit možný přechod k zahraničnímu CDCP.

K bodu 12 (§ 14)

Stávající úprava uveřejňování rozhodnutí České národní banky způsobem umožňujícím dálkový přístup zakotvená v ustanovení § 14 ZDKT se zdá být dle názoru předkladatele nedostatečná, jelikož doposud má Česká národní banka povinnost v plném rozsahu (tj. včetně odůvodnění) uveřejňovat pouze pravomocná nebo vykonatelná rozhodnutí, která jsou zásadní povahy, případně i jiná než dříve zmiňovaná rozhodnutí. Novelizačními body dochází k zavedení povinnosti pro Českou národní banku spočívající v uveřejňování všech pravomocných nebo vykonatelných rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to včetně odůvodnění (to pochopitelně neplatí pro případy, kdy se podle správního řádu odůvodnění nevyhotovuje). Česká národní banka bude mít tedy povinnost uveřejnit veškerá svá správní rozhodnutí (zejména rozhodnutí v licenčním a sankčním řízení) na svých internetových stránkách. Takovéto rozhodnutí bude muset být uveřejněno po dobu 5 let. Pokud by uveřejnění identifikačních údajů osob, jichž se rozhodnutí týkají, naplňovalo jeden či více případů uvedených v písmenech a) až d) odstavce 2, bude potřeba pro zajištění ochrany jejich osobních údajů publikované rozhodnutí upravit takovým způsobem, aby nebylo patrné, o jakou osobu se jedná. Publikací rozhodnutí včetně odůvodnění dojde k vyšší transparentnosti a vyšší právní jistotě pro adresáty zákonů, ale též k zajištění vyšší míry legitimního očekávání účastníků správních řízení před Českou národní bankou. Navrhovaná změna je zároveň v souladu se současnými evropskými tendencemi, pokud jde o prosazení

co největší transparence (např. CRD IV, TD II, UCITS V, MiFID II nebo MAR).

Dále dochází k transpozici čl. 29 odst. 2 TD I ve znění TD II a čl. 99 odst. 6 písm. e) a f) směrnice 2009/65/EU ve znění směrnice UCITS V. Ustanovení ZDKT nově zakotvuje povinnost České národní banky uveřejnit informaci o tom, že byla podána správní žaloba proti pravomocnému rozhodnutí o uložení sankce za správní delikt, opatření k nápravě nebo jinému opatření podle ZKPT nebo ZISIF. Spolu s touto informací Česká národní banka uveřejní i napadnuté rozhodnutí. Česká národní banka má dále povinnost aktualizovat informace o výše zmíněném řízení před soudem.

K části druhé, Čl. IV (Přechodná ustanovení)

Nově zaváděná povinnost v ustanovení § 14 ZDKT se nevztahuje na rozhodnutí vydaná v řízeních zahájených před nabytím účinnosti tohoto zákona.

K části třetí, Čl. V (Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech)

K bodu 1 (§ 11 odst. 4)

Staví se na jisto, že zákaz vykonávat činnosti uvedené v § 11 odst. 1 písm. e) a v § 11 odst. 6 se vztahuje jenom na investiční společnosti oprávněné obhospodařovat pouze UCITS fondy.

K bodu 2 (§ 16 odst. 3)

Opravuje se interpunkce.

K bodům 3, 20, 21, 23 až 27, 29, 48 50, 53 a 65 (§ 29 odst. 4, § 155, § 156, § 158 odst. 2 a 5, § 158a, § 159 odst. 3, § 162 odst. 1, § 164, § 368 odst. 1, § 368 nové odstavce 4 a 5, § 419 a § 624)

Zrušuje se koncept zapisovaného základního kapitálu, který je v případě *SICAV* se zakladatelskými akciemi nahrazen částkou vloženou úpisem zakladatelských akcií. *SICAV* bez zakladatelských akcií pak základní kapitál nemá. Tato informace je zapisována do obchodního rejstříku. Zároveň je definován pojem fondový kapitál podfondu, který doposud v zákoně vymezen nebyl.

SICAV nově nemusí vydávat zakladatelské akcie, tedy může vydávat pouze investiční akcie. Tato úprava je běžná v zahraničních jurisdikcích, které mají *SICAV*, např. v úpravě lucemburské *SICAV,* kde *UCITS SICAV* může mít právě jen formu *SICAV* bez zakladatelských akcií. I takovýto *SICAV* bude muset dodržovat ustanovení týkající se minimálního počátečního kapitálu a minimálního fondového kapitálu. Jeho investiční akcie (alespoň jeden jejich druh) také nebudou moci být vydány bez hlasovacího práva, neboť bez nich by společnost nemohla fungovat. Ze stejného důvodu bude také povinnost vydat alespoň jednu akcii s hlasovacím právem, se kterou nebude spojeno právo na odkup (zlatá akcie). Zda takových akcií může být více či dokonce zda mohou být vydány i k více podfondům se nechává na volné úvaze. Ustanovení § 156 bylo zásadně přepracováno v reakci na změny v této novele, zejména na možnost nevydávat zakladatelské akcie (viz výše) a povinnost vytváření podfondů (viz níže).

K bodu 5 (§ 31 odst. 4)

Jedná se o zpřesnění transpozice ustanovení čl. 9 odst. 3 směrnice o správcích alternativních investičních fondů (2011/61/EU) a ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. a) bod i) směrnice UCITS IV.

K bodům 6, 8 až 10 (§ 63 nové odstavce 2 a 3, § 70 odst. 1 nová věta, § 78 nový odstavec 4 a § 82)

Úprava depozitáře je doplněna ve vztahu k úpravám této problematiky v UCITS V. Z tohoto důvodu jsou nové požadavky kladeny převážně jen na standardní fondy.

K bodu 7 (§ 69 odst. 1 písm. c) bod 1 a písm. d) bod 3)

Tato úprava zpřesňuje odkaz na ZPKT ve světle nedávných novel ZPKT.

K bodu 11 (§ 105)

Formulace se upravuje tak, aby nedošlo k nevhodné záměně s pojmem „identifikující údaj“ dle § 3019 občanského zákoníku.

K bodům 12 až 16 (§ 134 odst. 3, § 135 odst. 1 a 2, § 139 a § 140 odst. 1

Opouští se dosavadní úprava, která zcela zakazovala vydávání a odkup podílových listů v případech, kdy podílník o jejich vydání či odkoupení požádal před pozastavením vydávání nebo odkupování podílových listů, nedošlo-li u nich ještě k vyplacení protiplnění za odkoupení, nebo během doby, na kterou bylo vydávání nebo odkupování podílových listů pozastaveno.

Nově pokud nerozhodne o opaku, tak se pozastavení nebude vztahovat na případy, kdy podílník o jejich vydání či odkoupení požádal před pozastavením vydávání nebo odkupování podílových listů, nedošlo-li u nich ještě k vyplacení protiplnění za odkoupení.

Obhospodařovatel dále bude muset rozhodnout, jak bude postupovat po obnovení vydávání nebo odkupování podílových listů s předchozími žádostmi. Buď budou vydány či odkoupeny za částku rovnou jejich aktuální hodnotě ke dni podání žádosti neb se k nim nebude přihlížet a podílníci budou vyzváni, aby svou žádost podali znovu.

Doplněna je také úprava případu, kdy rozhodnutí o pozastavení vydávání nebo odkupování následní zruší ČNB.

K bodu 17 (§ 154 odst. 1)

U *SICAV* se odstraňuje omezení, podle kterého mohl mít pouze monistický systém vnitřní struktury, když takové omezení je zbytečně svazující.

K bodům 19, 26, 27, 30, 31, 33 až 36, 39, 40, 46, 49, 51, 52, 56, 57 a 61 (§ 154 odst. 2, název oddílu se označuje jako název dílu, § 165 až 168 včetně nadpisů, § 220 nové odstavce 2 a 3, § 220 odst. 5 - dosavadní odst. 4, § 288 nové odstavce 2 a 3, § 368 odst. 1 zrušení druhé věty, § 368 nové odstavce 4 a 5, § 373, § 381 nové odstavce 2 a 3, § 511 odst. 2 a § 601 odst. 1)

Navrhuje se, aby institut podfondů mohly využívat nejen *SICAV*, ale i standardní akciové společnosti, které jsou investičním fondem, a podílové fondy. K příslušnému podfondu by musely vydat příslušný druh akcie či podílového listu (což nebrání tomu, aby k jednomu podfondu bylo vydáno více druhů akcie) tak, aby byla zcela jasná vazba druhu akcie či podílového listu a příslušného podfondu.

V případě *SICAV* se nově stanovuje povinnost vytvářet podfondy (viz také přechodné ustanovení), když situace *SICAV* bez podfondů působí mnoho praktických problému, zejména ve vztahu dluhů a majetku k zakladatelským a investičním akciím.

Dále se v některých oblastech zpřesňuje úprava samotných podfondů, často s odkazem na obdobné použití ustanovení o podílových fondech, když tyto dva instituty jsou si velice podobné.

K bodu 18 (§ 154 odst. 1)

Po vzoru obdobných ustanovení u komanditní společnosti na investiční listy (§ 170 odst. 2) se i u *SICAV* zavadí možnost nahrazení zkratkou a to „i.f. s p.z.k.“ nebo „*SICAV*“. Nadále však trvá povinnost označení akciové společnosti dle § 243 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „**ZOK**“). **K bodu 22 (§ 158 odst. 1)**

Ustanovení se vypouští jako nadbytečné, zvláště s ohledem na to, že ke stejnému podfondu lze vydat více druhů akcií nebo podílových listů (viz § 167 odst. 1, resp. nově § 168 odst. 2).

K bodu 28 (§ 163 odst. 4)

Jedná se o nové provedení ustanovení čl. 1 odst. 2 bod 3 tzv. akciové směrnice (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU), kdy ve stanovách je obsaženo rozpětí, ve kterém *SICAV* vydává a odkupuje investiční akcie ve vztahu k jednotlivým podfondům. V případě jeho překročení musí obhospodařovatel *SICAV* přijmout účinné opatření ke zjednání nápravy, kterým může být např. pozastavení vydávání a odkupování investičních akcií (ale i jiná opatření), jinak do 1 měsíce musí rozhodnout o zrušení fondu. Viz též změnu v § 156 ZISIF.

K bodům 32 až 34 (§ 188)

Úprava přijetí podílových listů nebo investičních akcií k obchodování na regulovaném trhu je zásadně zrevidována. Zcela vypuštěna je nepříliš jasná povinnost, aby žádost o přijetí podával vlastník nebo oprávněný držitel všech podílových listů nebo investičních akcií (žádost tak jako v jiných případech bude podávat emitent). Upřesněna je nejasně formulovaná povinnost mít tvůrce trhu, s výjimkou pro podílové listy a investiční akcie, ke kterým byl vyhotoven prospekt (viz též změnu v § 34 odst. 4 písm. j) ZPKT a přechodné ustanovení k ZPKT a ZISIF).

K bodu 35 (§ 191 odst. 3)

Formulace byla změněna z důvodu rozšířené koncepce podfondů (viz výše).

K bodu 36 (§ 208 odst. 2)

Upřesňuje se formulace, která se neopodstatněně liší od podobné formulace v § 282 ZISIF.

K bodům 37 a 45 (§ 208 nový odstavec 3 a § 282 nový odstavec 2)

V případě nedostatečného množství fondového kapitálu (i za poslední měsíc) je dána povinnost obhospodařovatele přijmout účinná opatření a zabránit tak jeho zrušení.

K bodu 38 [§ 215 odst. 1 a § 284 odst. 1 písm. h)]

Legislativně-technické zpřesnění transpozice směrnice Komise 2007/16/ES ze dne 19. března 2007, kterou se provádí směrnice Rady 85/611/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o vyjasnění některých definic (prováděcí směrnice ke směrnici UCITS IV).

K bodu 41 (§ 247 nový odstavec 2)

Staví se najisto, že řídícím fondem (*master*) podřízeného (*feeder*) standardního fondu může být také jenom standardní fond, nikoliv tedy speciální fond. Toto vyplývá z čl. 58 směrnice UCITS IV. Naopak kombinace podřízeného fondu (*feeder*) jako speciálního fondu a řídícího fondu (*master*) jako standardního fondu možná je.

K bodu 42 (§ 272 odst. 1)

Ustanovení se zjednodušuje, doplněny jsou zlaté akcie (viz § 158a).

K bodu 43 (§ 278 odst. 2)

Napravuje se gramatická chyba.

K bodu 44 (§ 282)

Upřesňuje se formulace s ohledem na to, že fondy kvalifikovaných investorů bez právní osobnosti jsou již pokryty v § 550 odst. 2 ZISIF.

K bodu 37 (§ 357 nový odstavec 2)

Ustanovení se upřesňuje tak, aby bylo stanoveno na jisto, že převod, pacht či zastavení majetku či dluhů podílového fondu či podfondů je možné.

K bodu 54 (§ 455 nový odstavec 4)

Povinnost investiční společnosti a administrátora mít auditovanou účetní závěrku plyne pouze ze zákona o účetnictví (viz § 20 zákona č. 563/1991 Sb.), kde jsou uvedena kritéria, za kterých musí být účetní závěrka ověřena auditorem. Investiční společnost, která je nesplní, nemusí mít auditovanou účetní závěrku. Předkladatel návrhu zákona považuje za nezbytné, aby finanční instituce podléhající dohledu ČNB měly auditovanou závěrku vždy, bez ohledu na naplnění kritérií podle zákona o účetnictví (obdobně to mají upraveny v sektorových zákonech další finanční instituce, např. banky, obchodníci s cennými papíry, penzijní společnosti).

K bodu 55 [§ 480 odst. 2 písm. b)]

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kterou se znění ustanovení uvádí do souladu s písmenem c) v odstavci 1.

K bodům 58 až 60 a 62 až 64 [§ 539 písm. o), § 599 odst. 6 písm. a) a b), § 600 odst. 6 písm. a) a b), § 601 odst. 6 písm. a) a b), § 602 odst. 6 písm. a) a b), § 603 odst. 6 písm. a) a b), § 604 odst. 6 písm. a) a b), § 605 odst. 6, § 606 odst. 6, § 607 odst. 6, § 608 odst. 5, § 609 odst. 3, § 610 odst. 5, § 611 odst. 5, § 612 odst. 6, § 613 odst. 4, § 614 odst. 6, § 615 odst. 6, § 616 odst. 5 písm. a) a b), § 617 odst. 2, § 618 odst. 6, § 619 odst. 6, § 620 odst. 5 písm. a) a b), § 621 odst. 2 a § 622a]

Jedná se o transpozici čl. 99 odst. 6 písm. e) a f) směrnice 2009/65/EU ve znění směrnice UCITS V. Tento článek směrnice vyžaduje, aby správní sankce a jiná opatření, jež mohou být uloženy, zahrnovaly alespoň výše sankcí stanovených ve shora zmiňovaných ustanoveních směrnice UCITS V. Výše sankcí koresponduje se současným evropským trendem ve správním trestání mířícím k co nejvyšším horním limitům sankcí. Jedná se o možnost, nikoli povinnost kompetentního orgánu dohledu ukládat sankce za porušení transpozičních ustanovení v jejich horní výši. Již ze současné dohledové činnosti České národní banky lze usuzovat, že dle stávající právní úpravy uděluje sankce za porušení ZISIF spíše při jejich dolní hranici. Z dohledové praxe je jasně patrné, že Česká národní banka postupuje v souladu s právním řádem ČR a nikterak nezneužívá správního uvážení, a tedy nedochází k porušení jejích zákonných povinností ani k nespravedlivé a nepřiměřené aplikaci práva. Již ve stávajícím znění zákona se pokuty za porušení zákona rozlišují dle jejich závažnosti (na 10 a 20 miliónů korun). Sjednocení výše pokut neznamená, že některá porušení přestávají být závažná; naopak, stále zůstává zachována proporcionalita, kdy za méně závažné porušení

zákona hrozí pokuta do výše 150 miliónů a za závažnější porušení pokuta do výše 300 miliónů korun.

K bodům 66 až 69 (poznámka pod čarou č. 17 a § 665)

Upravuje se přechodné ustanovení s ohledem na konečné znění textu UCITS V, když předmětné ustanovení bylo psáno v době, kdy konečné znění textu ještě nebylo k dispozici.

Současné znění by v kombinaci s finálním textem znamenalo nežádoucí roční mezeru, která by byla v rozporu se směrnicí UCITS V.

K části třetí, Čl. VI (Přechodná ustanovení)

K bodu 1

Ustanovení směřuje na stávající *SICAV*, zejm. v souvislosti se změnami obsahu stanov či zápisů do obchodního rejstříku.

K bodu 2

Ustanovení směřuje na nově zavedenou povinnost *SICAV* mít alespoň jeden podfond.

K bodu 3

Donucovací ustanovení vzhledem k bodům 1 a 2 těchto přechodných ustanovení.

K bodu 4

Ustanovení směřuje na upřesněnou povinnost existence tvůrce trhu v případě podílových listů či investičních akcií přijatých k obchodování bez vyhotovení prospektu. Ustanovení také navazuje na přechodné ustanovení v čl. II bod 6.

K části čtvrté, Čl. VII (Změna zákona o správních poplatcích)

K bodu 1 [položka 65 bod 2 písm. c), položka 65 bod 5 písm. g) a položka 66 bod 2 písm. e)]

Tato změna reflektuje rekodifikaci občanského práva.

K bodům 2 a 14 [položka 65 bod 2 písm. e) a položka 66 bod 5 písm. f)]

V tomto případě změny souvisí s přijetím zákona č. 139/2011 Sb., když tento zákon novelizoval také ZPKT. Změny obsažené v tomto zákoně však dosud nebyly věcně promítnuty do ZoSP.

K bodům 3, 4, 10, 12, 15 až 18 [položka 65 bod 2 písm. k), l) a m), položka 66 bod 2 písm. a), položka 66 bod 3 písm. a) a c), položka 66 bod 7 písm. f), g), h), a i) a položka 66 bod 8 písm. e), k) a l)]

Úprava se přizpůsobuje aktuálním zněním zákonů v oblasti doplňkového penzijního spoření a změnám v pojišťovnictví.

K bodu 5 [položka 65 bod 2 písm. o) a p)]

Touto změnou se vylučuje aplikace sníženého poplatku (50 000 Kč místo 100 000 Kč) pro investiční společnost obhospodařující fondy kvalifikovaných investorů v případech, kdy tato investiční společnost žádá současně o povolení investičních služeb. Fakticky pak jde o licencování obchodníka s cennými papíry, a tedy není vhodné, aby poplatek za povolení k poskytování investičních služeb (standardně také 100 000 Kč) byl snížen jen proto, že žadatel hodlá navíc k činnosti odpovídající činnosti obchodníka s cennými papíry obhospodařovat také fondy kvalifikovaných investorů.

K bodu 6 [položka 65 bod 7 písm. b)]

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kterou dochází ke sjednocení terminologie.

K bodu 7 [položka 65 bod 9 písm. h)]

Mění se výše správního poplatku u povolení standardního fondu, neboť jde o povolení k činnosti investičního fondu pro veřejnost s plným přezkumem statutu a další dokumentace, což představuje vyšší náročnost řízení, dále také správní poplatek za schválení změny statutu dnes činí více než samotná prvolicence fondu (10 000 Kč).

K bodu 8 [položka 65 bod 9 nová písmena k) až m)]

Doplňují se správní poplatky, které v zákoně chybí, ačkoliv pro nezpoplatnění odpovídajících úkonů není žádný důvod, když obdobné úkony již zpoplatněny jsou.

Konkrétně jde o žádost o dodatečné povolení k výkonu činností odpovídajících investičním službám investiční společnosti nebo zahraniční osobě podle § 481 ZISIF, která není srovnatelná se samosprávným investičním fondem, když toto dodatečné povolení představuje změnu licence investiční společnosti, která je již v současnosti zpoplatněna částkou 35 000 Kč [viz položku 65 bod 7 písm. a)].

Další doplnění se týká žádosti o povolení pro účely označení podílového fondu nebo svěřenského fondu podle § 531 ZISIF a žádost o určení, zda je ČR referenčním státem podle § 494 ZISIF. Výše je stanovena na úrovni nejnižších poplatků spojených s materiálním přezkumem žádosti, tedy 10 000 Kč nebo 20 000 Kč, podle odhadované náročnosti přezkumu (ve druhém případě budou nutná mezinárodní jednání).

K bodu 9 [položka 66 bod 1 písm. h)]

Vzhledem ke znění souvisejícího § 509 ZISIF se upřesňuje formulace ustanovení.

K bodu 11 [položka 66 bod 2 nové písmeno i)]

Doplňuje se správní poplatek, který v zákoně chybí, ačkoliv pro nezpoplatnění odpovídajícího úkonu není žádný důvod, když obdobné úkony (viz ostatní úkony v položce 66 bodě 2) již zpoplatněny jsou. Jde o řízení na základě § 21 odst. 5 a § 515 ZISIF. Toto řízení je stejně administrativně náročné podobná řízení ve stejném bodě.

K bodu 13 [položka 66 bod 5 písm. b)]

Vzhledem ke znění souvisejícího § 366 ZISIF se upřesňuje formulace ustanovení.

K bodu 19 [položka 66 bod 9 písm. q)]

Doplňuje se správní poplatek, který v zákoně chybí, ačkoliv pro nezpoplatnění odpovídajících úkonů není žádný důvod, když obdobné úkony již zpoplatněny jsou. Materiálně jde o povolení k činnosti speciálního fondu (tedy investičního fondu, do kterého může investovat veřejnost) s plným přezkumem statutu a další dokumentace. Ačkoliv jde o řízení náročnější než je schválení změny statutu standardního fondu, správní poplatek je nižší, protože součástí žádosti je i předložení analýzy srovnatelnosti zahraničního investičního fondu se speciálním fondem.

K části páté, Čl. VIII (Změna zákona o daních z příjmů)

K bodům 1, 4 a 5 [§ 17 odst. 1 písm. d), § 17b odst. 1 písm. c), § 19 odst. 12 a § 37c]

V návaznosti na navrhovanou úpravu ZISIF, která zavádí možnost vzniku podfondů nejen u *SICAV*, ale i u investičních fondů, které mají právní formu standardní akciové společnosti, a podfondů, se navrhuje, aby podfondy standardní akciové společnosti a podfondů měly stejný daňový režim, jako mají podle aktuální právní úpravy podfondy *SICAV*.

K bodům 2 a 3 [§ 17b odst. 1 písm. a) a b)]

Zrušuje se neopodstatněné rozlišování mezi otevřeným a uzavřeným podílovým fondem (a jejich případných podfondů) pro účely zdanění, neboť v případě podílových fondů nelze aplikovat tzv. dividendovou směrnici (Směrnice Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se mění směrnice 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států), a proto je vyloučena možnost provádění daňových optimalizací.

K části šesté, Čl. IX (Účinnost)

Stanovuje se patnáctidenní legisvakance. Zejména ve vztahu k adaptaci nařízení o centrálních depozitářích je třeba, aby zákon nabyl účinnosti co nejdříve. U ostatních změn není na překážku nabytí účinnosti například před uplynutím lhůty pro transpozici.